

DRUŽINSKI TEDNIK

Leto XV.

V Ljubljani, 11. februarja 1943-XXI.

Štev. 6 (691)

Slab glas ima peroti,
dober pa komaj leze.

Slovenski rek

Danes:

Naša nova pravljica:

Arif išče srečo

(Gl. str. 4.)

»DRUŽINSKI TEDNIK«
Izhaja ob četkih. Uredništvo in
uprava v Ljubljani, Miklošičeva 14/III.
Poštni predal št. 845. Telefon št. 33-32.
— Račun poštne hranilnice v Ljubljani
št. 15.395. — Kopirsov ne vračamo,
nefrankiranih dopisov ne sprejemamo. Za
odgovor je treba priložiti 2 liri v znakah.

NAROČNINA
1/2 leta 10 lir, 1/2 leta 20 lir,
vse leto 40 lir. V tujini
64 lir na leto. — Naročnine
je treba plačati vnaprej.

CENE OGLASOV
V tekstem delu: enostolpna petlinna vrsta
na vsak prostor (širina 8 mm in širina
55 mm) 7 lir; v oglasnem delu 4,50 lire.
V dvojnem delu cene ne dogovora —
Notice: vrtica 7 lir. Mali oglasi
št.: beseda 0,50 lire. Oglasi naveh povod-
je posebaj. Pri večkratnem naročilu popust.

Živahni krajevni spopadi v Tuniziji

Napad naših bombnikov na alžirsko pristanišče. — 10 sovražnih letal sestreljenih

Glavni Stan Italijanskih Oboroženih Sil je objavil 4. februarja svoje 985. vojno poročilo:

V Tuniziji se vrše živahni letalski boji. Sovražnik je skušal bombardirati neko naše letalsko oporišče, toda skupina naših lovcov, ki se je z njim spoprijela, je eno izmed sovražnih letal sestrelila, druga letala pa prisilila, da so se umaknila.

Nemški lovci so v ponovnih spopadih sestrelili 13 sovražnih letal.

Sovražnik je poleg že omenjenih letal izgubil v zadnjih dneh še dve drugi; eno je padlo v morje v bližini Staxa, drugo so pa naši lovci sestrelili nad tunizijskem ozemljem.

Včeraj so ameriški bombniki prileteli nad mesto Palermo. Naši lovci in živahna protiletalska obramba so ovirali napad sovražnih letal in sestrelili štiri štirimotorna letala. Tri izmed njih so padla v morje med rtičem Zafferano in krajem Termini Imerese, 2 kilometra vzhodno od Castellamare del Golfo in 4 kilometre vzhodno od pristanišča Palermo, medtem ko je četrto treščilo v plamenih na tla med rtičem S. Marco in Cavareto v bližini Sciacce.

Med prebivalstvom je 16 ljudi ubiti, 41 pa ranjenih; poslopja so znatno poškodovana.

Sovražnik je bombardiral tudi kraje v bližini Raguse in Nicastre, dalje nekateri kraje v pokrajini Messini in Calabria. Povzročili ni nobene škode, pa tudi žrtev med prebivalstvom ni bilo.

Glavni Stan Italijanskih Oboroženih Sil je objavil 5. februarja svoje 986. vojno poročilo:

Naše zadnje straže so se uspešno uprle napadam sovražnih izvidnic in uničile mnogo sovražnih vozil.

V Tuniziji so v krajevnih spopadih s sovražnikom oddelki Osi zajeli mnogo sovražnih lahkih oklepah vozil. Stevilo ujetih sovražnikov, omenjenih v vojnem poročilu 2. februarja, se je povečalo za več kot tisoč mož.

V zračnih bojih nad Tunizijo so talijansko-nemški lovci sestrelili 15 letal.

Močna skupina sovražnih dvomotornikov je napadla neki naš konvoj na Sredozemskem morju, vendar ni imela uspeha. Naše letalsko spremstvo je sestrelilo eno sovražno letalo.

Sovražna letala so ponoči v več valovih priletela nad mesto Torino. Zadelo so mnogo poslopj, stilo človeških žrtev pa še ni znano.

Neka druga sovražna letala so prodra do področja pri Spezi. Odvrgla so nekaj bomb, vendar niso povzročila nobene omebne vredne škode.

Ponoči so sovražna letala napadla tudi mesto Trapani. Eno sovražno letalo je zadelo naša protiletalska obramba in je v plamenih treščilo na tla pri Bonajuzi.

Glavni Stan Italijanskih Oboroženih Sil je objavil 6. februarja svoje 987. vojno poročilo:

Na tunizijskem bojišču so italijansko-nemški izvidnici živahno delovale in v hudem boju zavezale neko važno poslojanko.

Nemški lovci so sestrelili tri sovražna letala. Sovražni bombniki so snoči metali rušiline in zažigalne bombe na mesto Palermo in povzročili manjšo škodo. Stevila človeških žrtev še nismo ugotovili. Naše obrambno topništvo je zadelo tri sovražna letala. Eno je treščilo v morje 5 kilometrov severovzhodno od gore Pelegrino, drugo blizu Finale (Cefalù), tretje pa pri Cariniju.

Sovražno bombardiranje Torina dne 4. t. m. je v mestu in v pokrajini zahlevalo med civilnim prebivalstvom 39 mrtvih in 62 ranjenih, v Spezi pa 11 ranjenih. Naša protiletalska obramba je pri Pozzallu, v okolici Raguse, sestrelila eno sovražno letalo. Neko drugo sovražno letalo je pa treščilo v morje severovzhodno od Trapania.

Neka naša podmornica se ni vrnila v svoje oporišče. Nekaj mož posadke se je rešilo. Družine ostalih mož obvestili.

Glavni Stan Italijanskih Oboroženih Sil je objavil 7. februarja svoje 988. vojno poročilo:

Na libijsko-tunizijski meji živahno topniško delovanje.

V Tuniziji akcije izvidniških oddelkov. Zajeli smo nekaj sovražnikov in neko ameriško motorizirano patruljo, ki je prodirala proti našim bojnim četam.

Letala Osi so bombardirala neke sovražne prevozne kolone in sovražne ladje, zasidrane v pristanišču pri Tripolisu.

Sovražna letala so metala včeraj zažigalne bombe na okolico Finala (Palermo) in zanjela požare v gozdnem predelu. Sovražna letala so poleg tega s strojnimi obstreljevalci dva potniška vlaka, ki sta vozila med Linate in Gelo v bližini Cassibile (Siracusa).

Perosi. Pet oseb je ranjenih, ena pa ubita.

Glavni Stan Italijanskih Oboroženih Sil je objavil 8. februarja svoje 989. vojno poročilo:

Na tunizijskem bojišču omejeno izvidniško delovanje.

V alžirskem pristanišču, ki so ga napadli naši bombniki, so nastali obsežni požari. Na področju pri Gabesu smo sestrelili neko sovražno večmоторno letalo.

Sovražna letala so preletela obalo med Agrigentom in Empedoclo in brez posledice obstreljevala neki naš vlak; eno naše letalo se ni vrnilo v oporišče.

Med Gelo in Butero smo s strelj iz strojne sestrelili eno letalo tipa »Spitfire«.

Oddelki sovražnega letalstva so bombardirali okolico Cagliarija. Povzročili niso velike škode, pač so pa trije ljudje ubiti, štirje pa ranjeni.

Naši lovci so sestrelili štiri sovražna letala, izmed katerih je prvo padlo v morje pri rtiču Pulj, drugo pri rtiču Spartiventu, tretje 40 kilometrov južno od Spartiventa, četrto je pa treščilo na tla med Ilesiasom in Sant Antico.

Včeraj popoldne so ameriška štirimotorna letala bombardirala Napoli in povzročila nekaj škode. Stevilo človeških žrtv še ni znano. Naši lovci so zajeli štiri napadača letala. Prvo je strmoglavilo na tla južno od rtiča Posillipo, drugi dve letali sta padli v morje v napolniškem zalivu, južno od Torre Annunziato, četrto sovražno letalo je pa padlo na tla v bližini Capria.

Vesel dogodek v Kraljevi hiši

Rim, 2. febr. Danes ob 6.15 je N. Kr. Visokost Piemontska princesa rodila v kraljevi palači Kvirinala princeso, ki ji bo ime Beatrice. Vzvišena mati in novorojena princesa sta bili in zdravi.

Duce, ki mu je minister Kraljeve hiše takoj sporočil srečen dogodek, je postal vzvišenemu Vladarju in Vladarici, Piemontskemu princu in princesi izrazo svojega zadovoljstva in veselja kakor tudi veselje fašistovske Vlade in vsega naroda.

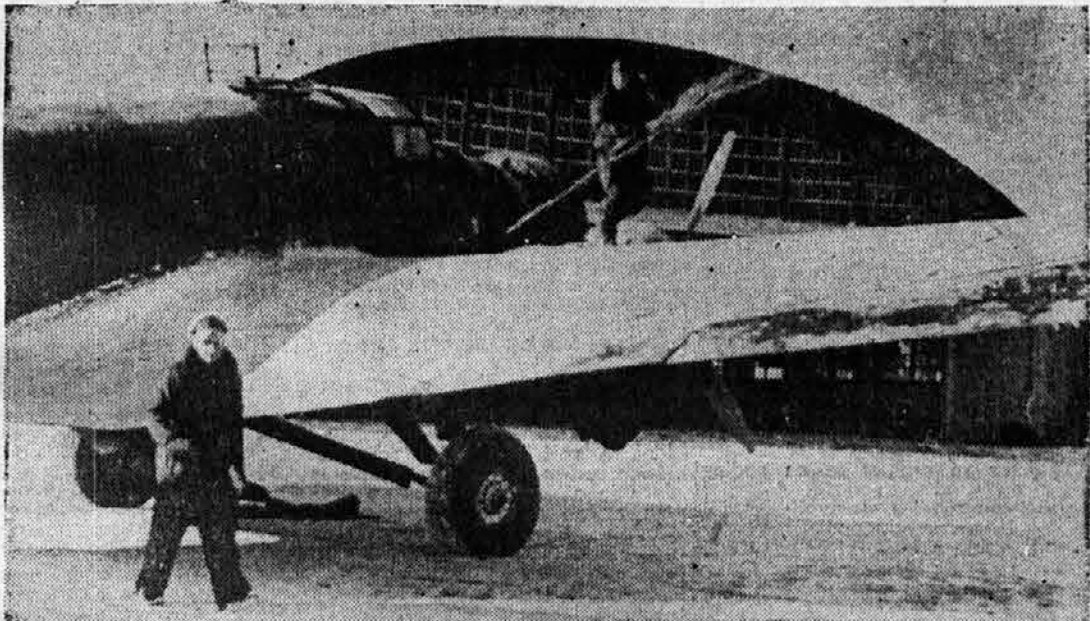
Minister Kraljeve hiše je obvestil o veseljem dogodku tudi viteze reda Annunziata, predsednika Senata in Zbornice fašijev in korporacij Senata in Zbornice fašijev in korporacij, ministra državnega tajnika, in ostale državne visoke funkcionarje. Obveščeni so bili tudi prefekti in drugi zastopniki oblasti v pokrajinah.

Duce je odredil opustitev disciplinskih kazni za pripadnike Oboroženih sil. V Rimu so po imenu vzvišene novorojenke imenovali dom za matere in otroke. Predsedništvo ministrskega sveta je izplačalo za potrebni fond vsoto en milijon iz svojih fondov za podporno in dobrotvorno delo. Odrejeno je izobeseženje zastav na javnih poslopjih do 4. t. m.

Rim, 2. febr. Duce je poslal Nj. Vel. Kralju in Cesarju nasledujo brzojavko:

»V imenu fašistovske vlade in naroda Vas prosim, Veličanstvo, da blagovolite sprejeti skupno z vzvišeno Vladarico goreča voščila in čestitke

Fronte orientale: gli avieri togono la neve dalle ali di un aereo da trasporto in partenza per una missione. — Vzhodna fronta: letalci spravljajo sneg pred odletom s kril prevoznega letala.

ob najsrečnejšem dogodku, ki ga italijanski narod pozdravlja z ganljivo radostjo. — Mussolini.

»Nj. Kr. Vis. princu Piemontskemu, Rim. — Z velikim veseljem sem doznal o rojstvu princese. Tudi v imenu

fašistovske Vlade Vas prosim, Visokost, da blagovolite sprejeti skupno z vzvišeno Princeso goreča voščila in čestitke, katerim se pridružuje v predanosti in ljubezni italijanski narod. — Mussolini.«

Ducejev govor Milici

»Ne bomo popustili, dokler bomo mogli držati v roki kako borbeno orožje«

Rim, 1. febr. Ob 20letnici Milice je Duce pregledal v nekem kraju srednje Italije zastopstvo oborožene straže Revolucije. Postrojene legionarske sile so bile sestavljene iz treh bataljonov »M«, enega bataljona specialnih miličnih skupin, 4 predlegionarskih bataljonov, 2 bataljona univerzitetne Milice, enega bataljona protikomunistične Milice, enega bataljona mornariške milice in mladih fašistov-prostovoljcev ter enega bataljona kolezarjev. Poleg veteranov iz več vojen so bili najmlajši, novi odredi, ki se pripravljajo za vstop v borbo.

Duce je prispejel ob 10. ob spremstvu tajnika Stranke in šefa glavnega stana Milice, Ob dolini borov, na katerih so se dvigale zastave trojnega pakta in znamenja Rima, so Duceja sprejeli kvadrumvir, maršal Italije De Bono, predsednik Senata in Zbornice fašijev in korporacij, članj Vlade in direktorji Stranke, šef Glavnega stana Oboroženih sil, poveljniki Kr. karabinerjev in Kr. finančne straže generalni podpoveljniki GILA, šef Glavnega stana Milice, poveljniki specialnih Milic, poveljnik področja legionarske Milice, predsednik združenja pohabljenecv in vrhovni kaplan Milice.

Z zastopniki oblasti je Duce stopil na naravni oder, s katerega se vidi obširna daljava, kjer je v vrsti stalo 6000 legionarjev za manevriranje. Na oder je Duce povabil vojaške zastopnike Nemčije in Japonske, ki so bili v skupini atašejev iz držav trojnega pakta. Bataljoni so po valovitem ozemlju izvedli nagle manevre z napadom na grčič ob ognju spremljevalnega orožja, nakar so odšli pred hiško poveljništva, kjer so se postavili v vrste v ozromen četverkot, katerega boja oprema je bleščala kakor jeklo. Na skrajnem koncu je vihrala trobojnica in znamenje Duceja.

Duce je stopil na poveljniško mesto in se je tako spet prikazal vojakom. V železnem zastopstvu se je izrazila vsa sila Milice; v njenih napadalnih bataljonih, v njenih neprelopljivih specialnih oddelkih, v njenem junaškem duhu, v njeni neporušljivi veri, ki izvira iz čistega srca ljudstva, kajli Milica je najbolj viden izraz italijanskega naroda. Med nedavnimi zgodili je vere je tista vdova nekoga legionarja, ki je padel v Afriki, in mati 16letnega legionarja, ki je padel v Rusiji in ki je odkrila svojo gorečnost s pomembnimi besedami: Verujem v zmago kakor v zakrament!

Blok oboroženih, ki so stali v vrsti pred Ducejem, je idealno zastopal 8200 v vojni padlih legionarjev, 12.356 ranjenih, 19 vojaških savojskih redov, 75 zlatih kolajn, 1497 srebrnih kolajn, 3112 bronastih kolajn, 4844 križev za vojaško hrabrost, ki so tkali slavno zgodovino v prvih 20letjih Milice.

Proslava je bila resnobnega značaja. Po ponovitvi pozdrava Duceju so vojniki dvignili visoko bodala in peli »Molitev legionarja pred bitko«. Kakor obljuba razsežen religiozen in goreč zbor je napolnil dolino. Sledila je himna bataljonov »M«, ki se je sveže močno in podžigajoče razlegala: »Zmaga vedno tisti, ki bolj verujo, ki dlje časa prenese trpljenje«. Neumljiva gotovost je bila v ozračju. Himna »Giovinezza« nemrljiva pesem 20 let, le kronala učinkovito petje v zboru.

Potem je nastopila tišina in Duce je govoril:

»Častniki, podčastniki, legionarji! Milica, ki je nastala po odločitvi velikega sveta revolucionarnega skvadrima, proslavlja danes v ozračju, ki ji je svojstven, svojo prvo 20letnico. To je ozračje železa, borbe, odločitve.

v katerem se končno izkažejo ljudje glede na to, kar so in kar so vredni. Od leta 1923, do danes ste vi v tolikih bitkah dokazali, z žrtvijo in krvjo svojo najčistejšo ljubezen za Italijo in svojo popolno predanost Fašizmu. Tako ste zvesto izpolnjevali zapoved:

Nikoli ni bilo bolj resnično kakor v tej vojni obsežnosti, katere lahko imenujemo nadčloveške, da odloča tisti, ki vztraja čvrst ure dlje od sovražnika in da zadrži bitka prinese zmago.

Naš sovražnik št. 1 se je boril samo proti nam in šele po 32 mesecih natrese bitke je lahko zabeležil neki uspeh. Italijanski narod je sprejel z moško, rimsko mirnostjo vest o sovražni zasedbi Libije, kajti nepopravljivo prepričanje je v globini njegovega srca: Tja, kjer smo bili, kjer nas naši mrtvi čakajo, tja, kjer smo pustili mogočane in neumljive sledove naše civilizacije, tja se bomo spet vrnili.

Noben, kakor fizikalni gravitacijski zakon snovi, je zakon politične gravitacije narodov. 50 milijonov Italijanov je gravitiralo in bo gravitiralo proti Afriki, kajti oni imajo prav tako in morda še bolj kakor kateri koli drugi narod sakrasanktno pravico do življenja.

Legionarji! Ob prvi 20letnici odgovarjam spričo blazne zločinske lavne dileme iz Casablance, skupno z našimi tovariši Osi in trojnega pakta, da ne bomo nikoli odnehali, dokler bomo lahko držali v svojih pesti kako borbeno orožje. Vi boste še naprej marširali v prvih vrstah in boste zmernost in povsod vsem za zgled. Vem, da ne hrepenite po drugem privilegiju.

Goreče ovacije Duceju

Pozdrav Duceju je kronal lapidarni nagovor.

Dva lovca sta se odtrgala od letalske skupine, ki je pozdravljala v imenu sinjege orožja, in sta kakor puščici zelo nízko preletela množico vojakov. Ko so legionarji dobili povelje za odmor, niso mogli več zadržati svojega navdušenja in nadse goreča manifestacija, ki je trajala več minut, le zaključila vojni proslavljalni obred 20letnice žrtev, poguma in slave.

Duce je ob bučanju neizbrpljene manifestacije potem, ko so se mu zastopniki oblasti zopet poklonili, v spremstvu tajnika Stranke in šefa glavnega stana Milice zastopil kraj proslave.

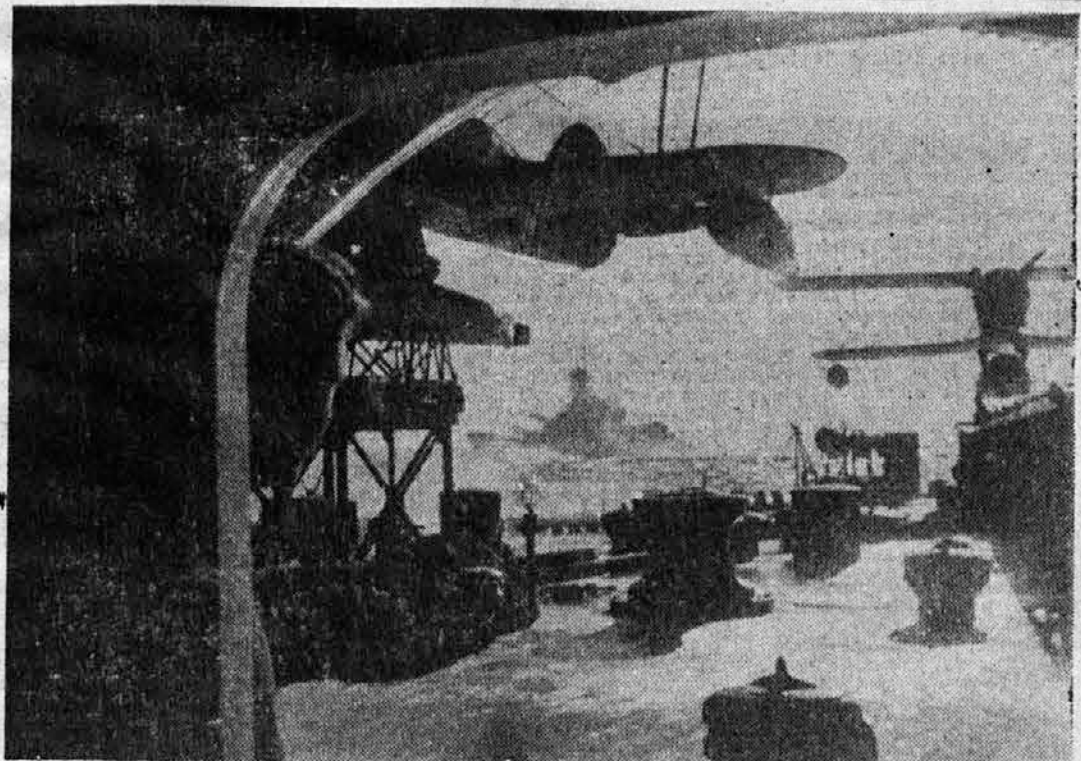
Važne Ducejeve besede o gospodarstvu in oskrbi

Rim, 6. febr. Medministrski odbor za vzporeditev preskrbe, razdelitve in cen je imel pod Ducejevim predsedstvom seje 30. januarja, 2. in 3. februarja.

V začetku seje je Duce omenil, da je seja sklicana ob obletnici delovanja tega odbora. Poudaril je delo, ki ga je odbor opravil v tem letu na 17 sejah, za kar je bilo vsega skupaj potrebnih 36 dni.

Ugotovil je, da so obsežne in temeljite izjave s katerimi so sodelovali člani odbora in povabljeni strokovnjaki pri delu za rešitev posameznih vprašanj, dokazale, da je mogoče ustvariti enotnost in trajno sodelovanje med vsemi silami, ki so zaposlene pri težavnem in kočljivem urejanju preskrbe, razdelitve in cen, pa naj bo to na kmetijskem ali industrijskem področju, na notranjem tržišču ali pri mednarodni izmenjavi.

Odbor je potrdil, da je treba to delo nadaljevati in v bodočnosti še ojačiti, zakaži vlada je trdno odločena, da bo ostala zvesta programu gospodarske, finančne in denarne stalnosti, kakor ga je dal Duce v znamenitem govoru 26. marca XX. Ta program mora vezati ne samo državo, temveč vse svoje, zakaži v njihovo skupno in neodtujljivo šteto. — zažrtano

Caccia osservatori su una nave di guerra italiana pronti ad essere spinti nell'aria durante la navigazione. — Izvidniški lovci na italijanski vojni ladji, pripravljene, da jih spustijo v zrak, medtem ko ladja pluje

za obrambo naše vere, za varnost dela, za družabni red in za ugled države.

Duce je podaril tudi, da je tajništvo odbora, ki je dobilo naročilo, da njegovo osebo ne sme imeti več kakor deset uradnikov, polhavno opravilo svoje delo in se strogo držalo tega naročila, kateremu bo zvesto tudi v bodoče.

Nato je poljedelski minister pojasnil položaj prehrane v raznih okrajih in pod vsaki vidiki. Iz tega poročila se vidi, da se delavnost stranke z uvedbo občinskih odborov, ki naj ugotovijo položaj posameznikov glede mlačve in zbiranje potrebnih količin semen, razvijajo zadovoljivo. Poljedelci so to delo sprejeli s popolnoma razumevanjem in se bo nadaljevalo do zagotovitve dosege predaje vsega žita za mletev. Ugotovljeno je tudi, da je bila sijajno izvedena jesenska setev in je bila v ta namen površina polja obdelana tako, da bi čimbolj bili doseženi načrti proizvodnje. Poljedelski minister je s tem v zvezi poročal o razvoju vsega dela, ki skrbi za čim največje razpolaganje z raznimi sredstvi, da bi tudi pomladna setev v celoti odgovarjala namrtom za poljedelstvo proizvodnja.

Odbor je nato proučeval vrsto cen kmetijskih proizvodov za pridelek iz leta 1942-43. Pri tem so zaslišali vse vrste poljedelcev, kakor je to bilo sklenjeno na prejšnjem zborovanju. Odbor je odobril načrt, ki naj zagotovi ravnotežje med raznimi vejami proizvodnje, ustaljene cene in izvede načrte proizvodnje in razdelitve. V ta namen je država določila za razne proizvode nagrade poljedelcem, vendar nove cene potrošnikom ne bodo zvišane. Nove cene bodo objavljene z ukazom kmetijskega ministrstva, ki se pripravljajo.

Minister za promet je na podlagi izbrnega gradiva pojasnil delavnost trgovske mornarice, državnih železnic in drugih prometnih podjetij, ki dopomagajo vse težave, ki so v zvezi z obsežnimi vojaškimi in civilnimi potrebami. Podčrtal je pomembno delo, ki ga dnevno opravljajo železničarji, nameščeni javnih služb, zlasti pa mornarji, ki so tako visoko dokazali svojega duha požrtvovalnosti. Odbor je izrekel največje pohvalo tem delavcem, ki s svojim delom zadovoljujejo potrebam prevoza. Gradnje novih ladij so v razvoju in železniške proge ter železniški material je v zelo zadovoljivem stanju. Minister je poudaril, da se mora prebivalstvo posluževati železnice samo tedaj, kadar to zahteva resnična potreba.

Nazadnje je odbor razpravljal o položaju italijanske prehranjevalne industrije, ki se bavi s predelavo in ohranjanjem kmetijskih proizvodov. Italijanska prehranjevalna industrija zadovoljuje odlično vse potrebe sedanjega prehrane in daje poročilo za uspeh na mednarodnih trgih po vojni. Položaj industrije bo še zboljšan z izbranim delom in delom racionalizacije. Za vse to skrbi ministristvo za poljedelstvo s pomočjo drugih uprav in strokovnih organizacij, to pa z namenom, da bi se kar najbolj zmanjšale izgube pri delu in kar najbolj zvišal hranilni delež proizvodov.

O raznih vprašanih dnevnega reda so odgovorili: tajnik stranke, ministri za poljedelstvo, za promet, za korporacije, za valute, podtajniki Favagrosa in Amintucci in drugi. Prihodnja seja bo dne 27. februarja.

Nov cenik za zelenjavo in sadje je določil Visoki Komisar. 1 kg česna semla stala 10,60, cvetača 3,60, čebule 2,40, glavnat solate 9,95, radiča 7,50, špinata 5,40, pomaranj 7,20, limona 4,50, jabolka I. vrste 6,20, hrušk 6,60. Zelenjava in sadje mora biti zdravo, brez listov in neuzžitnih delov. Prodajalci morajo imeti na blagu listek z oznabo cene in kakovosti blaga. Trgovci na debelo morajo izročiti prodajalcem na drobno račun z oznabo blaga, kakovosti in enotne cene. Cenik mora biti obvešen na vidnem mestu. Za domačo zel-

PREOSNOVA VLADE

Duce je prevzel zunanje ministrstvo

Rim, 5. febr. S Kr. dekreti se je sestava vlade tako spremenila: Ministrstvo predsedstvo: mesto Luigi Russa prevzame nacionalni svetnik Amilcare Rossi, predsednik narodnega združenja bojnikov.

Zunanje ministrstvo: ministristvo prevzame Duce s podtajnikom Giuseppe Bastianinim; grof Ciano je poklican za triletno dobo v Veliki svet. Notranje ministrstvo: podtajnika Guida Buffarinja nadomesti Umberto Albini, dosedanj prefekt v Neaplju. Pravesedno ministrstvo: mesto grofa Grandija, ki ostane predsednik Zbornice fasije in korporacij, prevzame nacionalni svetnik Alfredo De Marsico. Finančno ministrstvo: baron Giacomo Acerbo, predsednik proračunske komisije v Zbornici fasije in korporacij, nadomesti Paola Thaona di Revela.

Ministrstvo za narodno vzgojo: mesto Giuseppe Bottaia prevzame nacionalni svetnik Carlo Biggini, rektor univerze v Pisi.

Ministrstvo za javna dela: mesto nacionalnega svetnika inž. Giuseppe Gorle je poklican nacionalni svetnik dr. Zenone Bennini.

Ministrstvo za promet: senator Vittorio Cini nadomesti sedanjega ministra Giovanna Host Venturia.

Ministrstvo za korporacije: Prefekt iz Milana Carlo Tienzo prihaja na mesto sedanjega ministra Renata Riccia.

Ministrstvo za ljudsko kulturo: na-

cionalni svetnik **Gaetano Polverelli**, sedanj podtajnik, prevzame ministristvo namesto Alessandra Pavolinija.

Ministrstvo za devize in valute: sedanjega ministra Raffaela Riccardija nadomesti nacionalni svetnik **Oreste Bonomi**.

Ministrstvo za vojno proizvodnjo: podtajništvo za vojno proizvodnjo se poveča v ministrstvo za vojno proizvodnjo, kateremu na čelu bo ostal general Favagrossa.

Novi senatorji

Rim, 6. febr. S Kr. dekreti so bili naslednji nacionalni svetniki imenovani za senatorje:

Arloiti Emilio, Asinari di San Marzano Guido, Bibolini Gianbattista, Di Pani Antonio, Bolzon Piero, Borghese Rodolfo, Brizzi Alessandro, Bruzzi Alfredo, Bruni Giuseppe, Buronzo Vincenzo, Calzabini Alberto, Capialdi grof Massimo, Capri Cruciani Luigi, Sardi Livio, Costamagna Carlo, Del Buffalo Edmondo, Donegani Guido, Durini Gianpietro grof di Ponza, Fantucci Vittorio, Farina Cini pl. Neri, Ghigi Alessandro, Maccarini Carliniano Renato, Maggini Giuseppe, Milani Giovanni Orelli Eugenio, Motta Giacinto, Paolini Francesco, Pelizzari Ludovico, Pesenti Antonio, Racheli Mario, Rotigliano Edoardo, Russo Luigi, Sacco Francesco in Trapani Lombardo Antonio.

lenjava vellažo najvišje cene tedenskega cenika. Okrajna načelstva lahko določijo nižje cene od zgoraj določenih, zvišati jih pa more samo Visoki Komisar. Krsitelji teh določb se kaznujejo z zaporom do dveh mesecev ali v denariju do 5000 lir.

Nova razlaga o izdaji duplikatov osebnih izkaznic je izdal Visoki komisar. V primeru spremembe stanovanja prebivalci ljubljane ne potrebujejo nove izkaznice. Nove osebne izkaznice bodo pa dobili samo oni, ki jih po uredbi morajo imeti, sicer pa le v primeru z dokazi utemeljene potrebe.

Davčna uprava za mesto Ljubljano opozarja vse davkplačevalce, da je pravilen in veljaven način plačevanja davkov edino po poštni polonizici ali pri blagajni davčne uprave. Nedopustno je plačevanje davkov davčnim izvrševalcem.

Tri odstotke vsega hrvatskega zemljišča mora biti posajena s sončnicami po naredbi hrvatskega gospodarskega ministrstva. Seme bo preskrbelo ministristvo samo. Vsa državna in rod državna posestva so dobila naročilo, da naj goje čim več oljnatih rastlin, zlasti sončnic.

Zobno postajo zdravstvene centre državnih uslužbencev so pretekli mesec odprli v Zagrebu. Opremljena je z najmodernejšimi napravami, v njej pa dela 10 priznanih specialistov za usne in zobne bolezni.

10 dkg smejo tehtati zavitki, namenjeni nemškimi vojakom. Da bi bil nemški železniški voznik v čim večjem obsegu na razpolago vojski, pošte do 31. marca ne bodo sprejemale težjih zavitkov od 100 gramov.

Nov vodnjak mestnega vodovoda v Zagrebu bo končan meseca maja. Imel bo zmogljivost 7000 kubnih metrov. Mestni vodovod bo imel potem šest izkopanih in 32 izvirlnih vodnjakov.

V počaščenje žrtvovanja 6. nemške armade pod Stalingradom so bila do sobote zaprta, kakor povsod v Nemčiji, po Goreniskem in Spodnjem Štajerskem vsa gledališča, varieteti in druga zabavišča. Odpovedane so bile tudi vse javne, umetniške in zabavne prireditve.

Cesto, ki bo vezala Budimpešto z Adrijo, namerava zgraditi madžarska

vlada. Vlada je izdala vse ukrepe za izvršitev načrtov, za zgradnjo samo je pa določila 3 milijone pengov. S to ceno bo madžarska prestolnica zvezana z Abazio, Britanskimi otoki, Gradom in Portoroc.

Tridnevno zalovanje po vsej Hrvatski vohov na tragično usodo hrvatskih vojakov pri Stalingradu je določil Poglavitnik s posebno uredb. Hrvatsko ljudstvo je že zalovalo pretekli teden.

Prvi spomenik vodje hrvatskega naroda bodo postavili v Banjaluki. Osnutek za Poglavitnikov spomenik je naredil hrvatski kipar Augustinčić.

Moški od 16. do 65. leta in ženske od 17. do 45. leta so v Nemčiji mobilizirali za državno obrambo. Vsi poklicani se morajo zglasiti pri delovnem uradu. Izvezli so tisti, ki so že zaposleni vsaj 48 ur na teden, osebe s samostojnim poklicem, ki dajejo delo najmanj 5 uslužbencem, osebe, ki so zaposlene v kmetijstvu, javni službi ali zdravstvu, dijaki srednjih šol, duhovniki, tujcemski (razen oseb brez državljanstva), noseče žene, matere z otrokom, ki še ne hodi v šolo ali najmanj dvema otrokoma izpod 14 let. Namen tega ukrepa je, da bo delovna moč naroda povsem na razpolago vojni industriji.

Ali pijete Uran čaj? Po svojem aromatičnem in prijetnem okusu ne zastaja za ruskim čajem.

Ureditev zasebne gradbene delavnosti v Nemčiji. Kakor je znano, obstoja v Nemčiji že od 16. februarja 1940. splošna gradbena prepoved, ki predvideva izjeme za nujno potrebne gradnje. Po novi uredbi generalnega pooblaščenca za gradbeno stroko, ki je stopila v veljavo 1. t. m., so bili predpisi, ki se nanašajo na gradbeno prepoved, delno spremenjeni, zlasti v pogledu pospešenja postopka za izjemno gradbeno dovoljenje. Od-

Če Vam je težko pri srcu in si želite malo razvedrila, sezite po »Družinskem tedniku«!

alej je postopanje za gradbeno policijsko dovoljenje in za dovolitev izjeme od splošne prepovedi združeno. Gradbena policijska oblast lahko izdaja dovoljenja za manjše gradnje do 5000 mark, kolikor se pri tem ne uporablja gradbeni material, čigar potrošnja je omejena, in kolikor je rešeno vprašanje delovnih moči. V ostalih primerih dostavi gradbena policijska oblast predlog pristojnemu pooblaščenemu državnemu ministristvu za vojno proizvodnjo. Ta postopek je predviden tudi za vsa nujno potrebna obnovitvena dela in tudi za dela, ki so potrebna, da se nujno popravi škoda, nastala pri letalskih napadih.

Novo, doslej še neznano zvezdo je odkrila argentinska zvezdarna v Buenos-Airesu. Zvezdo so krstili za »Jovec« in se nahaja med Sirijem in Capantom v ozvezdju Puppis. Zvezdo so tudi že fotografirali.

3000 tovarniških kuhinj so dodajali ustanovili po raznih italijanskih tovarnah po naročilu Duceja. V teh kuhinjah dobi vsak dan toplo kosilo približno milijon delavcev.

Grška letina rozin je bila letošnje leto zelo dobra, in cenijo pridelek na 40 milijonov kil. Pretežni del prideleka bodo uporabili za prehrano prebivalstva, tako da bo izvoz kljub dobri letini zelo majhen.

Prva številka bolgarsko-hrvatske revije je te dni izšla v Zagrebu. Izdala jo pod naslovom »Zagreb-Sofija« Hrvatskobolgarsko društvo v Zagrebu in Bolgarsko-hrvatsko društvo v Sofiji.

80 milijonov tobačnih sadik bo hrvatska monopolska uprava zasadila v Posavju in Orašju in njegovi okolici. S tem hoče uprava kriti čedalje večje potrebe po tobaku in tobačnih izdelkih.

Pesek za gašenje požarov ob letalskih napadih razdeljuje posebne komisije v vseh italijanskih mestih. Komisije obiskujejo zlasti bolj izpostavljene hiše. Kakor poročajo Italijanski listi, so skoraj povsod dobili že potrebno količino peska, da ga bo prebivalstvo v primeru potrebe imelo takoj pri roki.

Ljudska šola na Spodnjem Štajerskem bo po novi uredbi, ki jo je izdal prosvetni minister, končala pouk 28. marca. Učenci ljudskih šol bodo odpušteni po opravljenu šolski dolžnosti že 27. marca. Isti dan bodo zapustili srednje in višje šole vsi dijaki, ki bodo po Veliki noči nastopili poklice, ki so si ga sami izbrali.

Osebnosti

POROČILI SO SE:

V Ljubljani: inž. Ljubo Pogačnik in dipl. inž. Oliva Hočevarjeva; g. Branko Brankovč, poročnik brske jugoslovanske vojske in gđ. Dora Šebitkova; g. Marjan Vrančič in gđ. Marija Čadeževa, farmacevtka; g. Jože Šorn, magistratni uradnik in gđ. Francka Motosova. Bilo srečno!

UMRLI SO:

V Ljubljani: Matka Beličeva, trg. sodravnica; Ivana Jazbinškova; Mimi Rajčičeva; slojca Martina Tomazovića; 90letna Marja Rupnikova; Josip Magušar, pekovski mojster; Minka Kolenčeva; Anton Mirič, pek. mojster.

V Mariboru: Sileta Urban Rozman, obč. upokojenec; Franc Pisk, zasebnik; 60letni Martin Otnar, viši nadzornik v pok.; Regina Mežnarjeva; Jerica Kramarčičeva.

V Velenju: Florjan Kavčič, kuřigovodja.

Na Elzdu: 82letni Ivan Legat.

V Delu: 60letni Anton Mejač, klobučar; 52letni Anton Loboda, pos. in bivši krovec.

V Šmarini pod Šmarno goro: Ludvik Zajc, slikarski mojster.

V Trzinu: 82letna Toni Vartlova, upoko. jena poštarka.

V Močani pri Corzlj: Leopold Toroš, veleposvetnik in vinski trgovec.

V Colju: Justina Zupančičeva iz Zalca.

V Rogaski Slatini: Janez Lesjak; Janez Ferlež.

V Dobenu pri Mengšu: 75letna Helena Ručigajeva.

V Ptuj: Marija Kolaričeva; Ivan Veselič. Naše sožalje!

Fašistovska Befana v Zagrebu. Ob navzočnosti ministra Caserlana in drugih zaupnikov italijanskih oblasti je bila v italijanskem domu fašistovska Befana, ki jo je organiziralo poveljništvo GILA. Otrokom italijanskega zaidnice ter hrvatskim učencem italijanske šole v Zagrebu ter našim vojakom so razdelili mnogo darov. Predvidev je potekala v ozračju gorečega navdušenja ob vzklizanju Italiji in Duceju.

ŠPORTNI TEDNIK

Vsa pozornost športnikov velja še vedno samo zimski kampanji nogometnega prvenstva. Od nedelje do nedelje za napatostjo pričakujejo vesti z raznih igrišč, da potem med tednom komentirajo in kombinirajo. Tako bo se celo vrsto nedelj in tednov.

Nedeljsko kolo je bilo 19. po vrsti. Rezultati: Triestina, Vicenza 2:0, Fiorentina-Milano 3:0, Roma-Venezia 2:1, Genova-Torino 3:3, Juventus-Liguria 4:1, Livorno-Atalanta 1:1, Ambrosiana-Lazio 4:1, Bari-Bologna 0:1.

Dva rezultata sta predvsem važna. Lepa zmaga Ambrosiane in ne povsem nepričakovani remis v Livornu. Ta dva rezultata sta nekoliko spremenila vrsto razpredelnice. Na prvo mesto je sedla, prvič v tem tekmovanju, Ambrosiana, ki je dosegla Livorno; boljši kolicnik odloča v njeno korist. S tem so borbene moštvo iz Livorna v tretjič odprli s prvega mesta; kdove, če se bo dal ta tretji tekme za prvo mesto še izirititi iz te postojanke?

Torino je dosegel samo neodločen rezultat, toda pristaviti je treba, da v Genovi. Tako je ohranil razliko do Livorna, dočim je Ambrosiana vrnila eno točko več v razliko. Tudi Juventus se je s svojo gladko zmago ohranila v dobrem položaju. Vse kaže, da se bo med temi štirimi tekmi razvil lep in napet finale.

Tako so torej opravila ta reč moštva z vrha. Borila so se posredno in so morala vzeti v račun, če jim je kdo odčepil kako piko. V spodnji hiši pa je bilo nekaj neposrednih borb in je bil vsak udeleženec sam svojo srečo kovač. Tako Triestina in Vicenza. Siccar se Triestini v primeri z Vicenzo ni tako zelo mudilo, z 2:0 pa se je vendar že dočepila odmaknila od samega repka. Roma je imela podobno reč z Venezijsko S tesnim 2:1 je dosegla enak učinek kakor Triestina.

V sredini je še vedno gneča, čeprav so nedeljski rezultati ta odsek prostorno malo raztegnili. Elogna sedaj gladko vodi osrednjo skupino, Fiorentina in Atalanta sta se povzpeli malo višje; med Bologna in Laziojem so cele tri točke razlike, za šest točk dovolj zraka, da se nekako za silo razvrstijo. Vsekakor sta še vedno zelo vidni obe ločilnici, ki ločita vrh od središča, to pa od spodnje hiše. V enem kot v drugem primeru gre za tri točke, torej za razliko, ki se v enem samem kolu ne da preskočiti.

Gledalcev je bilo na vseh osmih tekmah za ta letni čas še priločno; nekaj manj ko 90.000. Po 16.000 jih je gledalo tekmi Ambrosiana-Lazio in Bari-Bologna, tudi Roma-Venezia je imela še 15.000 obiska. Vse ostale prireditve so imele v bistvu sorazmerno enak obisk, pod 10.000.

V drugem razredu se razmere okoli vrha zostrujejo. Spet je še vedno na prvem mestu sledi ji z istim številom točk Pro Patria. Toda obe moštvi sta v nedeljo dosegli samo nedoločena rezultata, tako da sta se jima utegnula Modena in Napoli. Janška prvotrednja kluba, približati do samo ene točke razlike. Težka bo, nemara, borba za prestop v prvi razred.

Pro Gorizia je zapisala v svoje dobro še eno zmago in očevala razliko 6 točk prednosti. Za prihodnih pet nedelj, kolikor bodo v tej skupini še tekmovali, bo nemara kar dovolj za logo za prvo mesto.

Od drugod je malo vesti. V Švici so igrali par zastalnih tekem, sicer pa so imeli na sporedu obilice prijateljskih srečanj.

O. C.

DETEKTIVSKA POVEST

SKRIVNOST TETINE DEDIŠČINE

NAPISAL HERBERT ADAMS

Nekaj hipov je bilo vse tiho. Potlej je bilo slišati, ko da premikata kakšen predmet. Zdaleč je hripavec spet povzel:

»Kaj ga je čaka?«

»To bo že šef odločil,« je odgovoril drugi glas. »Če bo šlo vse po sreči, bo o polnoči tu. Takrat boš odrešen radovednosti.«

»Ali misliš, da ga bomo vrzli v reko kakor Billa Bellasta?«

Kljub svoji »nezavesti« bil Jimmie skoraj izdal svoje presenečenje. Torej je tudi Bill Bellast žrtve te tople Kaj le to spet pomeni? Po tem bi človek sklepal, da je stvar le še bolj zapletena.

»Bil Bellast, dragi prijatelji, je bil primer zase, ta je pa spet zese. Sai je vendar preprosta stvar, da so Bellasta našli v reki. Tam je bil zanj pravi prostor.«

»In tale?« Jimmie je čutil, kako ga je s konico čevlja dregnol pod rebra.

»Tale tu je žrtev svoje radovednosti — pregrešek, ki je zani vsakršna kazen premla! Naj ti bo v opomin! Prvi pouk sem mu bil dal že takrat ko je za meno vohuni. Pa ni nič zaželelo. Zakaj in kako je prišel prav v Woodworth-Park mi res ne gre v glavo. Drugi pouk bo prejkone učinkovitejši!«

»Kaj torej, misliš, bo šef z njim ukrenil?«

»Saj veš, da je naš glavar umetniško navdahan. Nič rad se ne ponavlja. Pred leti — se spominam — je bil neki mladi mož tudi preveč radoveden — no, izginil je in pika. Teden dni pozneje so ga našli nekje na zabodu mesta v gozdu. Izgubil je bil spomin. Malce lakote in nekaj pra-

škov mamila — pa je žudež storjen. V nobeno stvar ni več vtikal nosu, in kar je pripovedoval, mu nihče verjel ni.«

»Ta naš šef je pa res bomba!« je pribil hripavec.

Kljub pretežji nevarnosti pa Jimmie že spet ni nase mislil, temveč na svoje Nonno. Taki brezvestneži so jo bili dobili v nest! Pravi pravcat čudež, da je odnesla zdravo kožo!

Očitno je bil prenesel svoje misli, zakaj čez nekaj časa je spregovoril spet prvi glas:

»Dekle je ukazal izpustiti!«

»Ne bi se je bili smeli dotakniti,« je povzel zategnjeni glas. »Še nikoli nisem videl šefa tako srditega. Pete jo ima na vesti. Vlepel si je v glavo, da bo po vsaki ceni zagreml ljudem obiskovanje te hiše. Hotel je celo kol strah tekati okoli, da bi sosede pošeno preplašile!«

»Prekrasna misel!«

»Le pazi, da te šef ne sliši! Petu je dejal, da je stoodstoten norec. Takšne ideje, je rekel, so pred sto leti užgle. Strah sredi mesta bi vsako noč privabil na stotine radovednežev. Z vsega sveta bi prihajali ljudje, da zvrtajo sodu duo... Rečem ti, da ga je Pete s listo neboljzno deklico pošeno polemil. To se pravi ustvarjati neprilike. Če bodo oblasti zaradi te njegove oslarije začele preiskovati, bomo morali torišče svojega delovanja prenesti drugam. Preleto neumna stvar. Sama sreča, da šef zmerom o pravem času prev odloči.«

Jimmie si je belil glavo, kaj naj vse to pomeni. Nežbno je ledel, njegov duh pa ni miroval. Sprevedel je veliko nevarnost, zakaj zdaj je vedel, da so Nonno le po pomoti uporabili-

Sirovež Pete je torej delal na lastno pest in zoper šefov ukaz.

Le kdo je ta Pete? Morda playolasec, ki jelca? Kakšno delovanje bi utegnula motiti preiskava? Edina sreča, da ga tudi ta toba kdaj polomi! Pollard in Grostein sta bila svoje ljudi gotovo skrbno izbrala. Človek bi niti jelcajocemu playolasecu niti onemu z zalegnjeno govoricu ne prisodil umora.

V tem premišljanju ga je zmotil glas tistega, ki ga je bil najbrže udaril po glavi. Po glasu je Jimmie spoznal, da se sklania nadeni. Potegnil je za čepico ali obvoze še niže čez oči. Kar na lepem ga je obrnil na trebuh in preskusil vse vozle njegovih spon. Spet ga je obrnil na hrbet in mu nategnil vozle okoli gležnjeve in zapestij.

»Zdaj moram otdot. Zaklenil bom. ti pa zunaj straži! Zdi se, da se bo kmalu zavedel. Pa nič ne maraj. Tu mora ostati, dokler ne pride šef. Par ur mirnega ležanja je zdravju samo koristno! Nihče ne sme storiti ničesar zoper šefove ukaze. Do tu je bila zadevica moja stvar — in upam, da sem jo dobro opravil. Med polnočjo in tremi pridemo spet. Čakaj zunaj kakor po navadi; to je vse, kar imaš storiti!«

»Čakam rad,« je odgovoril pajdaš. »Bom vsaj temeljito prebral 'Sportne novice'. Kakšne šanse ima 'Gaged Bird' za jutri?«

»Nobenih!« je nejevoljno odgovoril zategnjeni glas.

Jimmie je razločno slišal, kako sta se oddaljila po kamnitih tleh. Neka vrata so se odprla in zaprla. Ostal je sam.

Ni se ni zgodilo. Premaknil se je pozumelje. Pošteno si je oddahnil ob zavesti, da je res sam.

Njegov položaj je bil na moč neprijeten in vse prej ko zavidana vreden. Vrvi so mu rezale zapestja in gležnje. Tudi čez kolena je bil vezan. Pošteno so opravili svoje delo! Usta je imel boleče suha, glava ga je toplo bolela — živ je bil pa vendar še. Niti malo se ni hotel vdati malodušju.

Vzivel se je v svoj položaj. Bil je nekje zaprt, sam Bog si ga vedi kje, v celici ali v kakšni kletki... Okoli polnoči ali pa kakšno uro pozneje se bodo vrnil njegovi sovravniki; takrat se bo odločila njegova usoda. Če so umorili, kakor vse kaže, Brudna in Billa Bellasta, potem tudi zanj menda ni upanja, da bi odnesel zdravo kožo. Trudil se je, da bi vsaj približno izračunil koliko je na uri. O polni treh je bil krenil z Woodworth-Parka... Pripzor na cesti, ki se je zanj tako usodno končal, je traial le nekaj trenutkov. Tudi vožnja — vsaj odkar se je zavedel — ni mogla trajati več ko nekaj minut... Vprašanje je le, kako dolgo je bil nezavesten? Deset minut, pol ure ali nemara cele ure? Teza ni vedel in ni mogel po ničemer dognati. Morda leži zdaj kie Llizu golšišca — blizu njihovega občinskega shajlišča. Naisi je presojal tako ali drugače, prepričan je bil napač, da še zmerom ni večer. In tu v tej teči bo moral ostati do polnoči...

Če se mu posreči, da se osvobodil spon, kaj potem? Bil je zaklenjen; pred vrati stoji straža... In kakšno so steer zunaj nevarnosti; še misliti si ni mogel. Boja s stražo ga ni bilo strah, toda kako se naj osvoboditi vezi?

Prevrnil se je na trebuh in suval in vlekaj na vse strani, kar so mu moči dale. Toda vrvi so ga le še bolj rezale v kožo; komaj je še prenašal bolečine. Nekaj minut je počeval, potlej se je na prevallil da izmeri, koliko prostora ima okoli sebe. Seveda

je moral storiti to skrajno previdno in po tihem da bi straže ne opozoril nase.

V neverjetnih mukah se je prevallil širikrat na desno stran. V to plat je torej nekaj metrov prostora... Zvalil se je nazaj in se pošeno odcepil. Premeril je prostor še na drugo stran. Komaj se je dvakrat prekotil, že je začutil hudo bolečino na glavi. Moral se je zadel z ranjenim temenom v nekakšen oster predmet...

Toda v kaj? Po malem in na moč previdno je poskusil obrat še enkrat. Spet je z glavo sunil v nekaj... Zdelo se mu je, da moli iz stene kakšen velik žebel ali kavelc.

Nerodno se je premetaval, dokler se ni z licem dotaknil predmeta. Bil je mazel, oblike mu pa ni mogel določiti. Drknil je čeznj in zdaleč se je vanj zapletla čepica, ki mu to je bil hripavec potegnil čez oči. Imenitno! O, da bi si jo je mogel potegniti z oči in se razgledati do prostora!

Vlekel se je vzdolž stene. Po malem se je osvobodil nadelžnega oklena, čeprav je čutil na udarjenem temenu skorajda neznosno bolečino... Hvala Bogu! Čepice je rešen! In kaj je dosegel? Nič! Še zmerom ni ničesar videl. Ali je nemara oslepel?

Tedaj se je spomnil Nonnine pusto-lovščine. Prinesel so jo bili v popolnoma temen prostor. Zaromet so ii naravnali naravnost v obraz; vse okoli tje je bilo zavito v nepredirno temo. Prav v isti sobi je gotovo tudi on zaprt. Uboga sirotna Nonna! V tej groze polni kuni so jo imeli zaorto — in iz teme jo je ozovarjal grozeč glas... Ni čudno, da se je vrnila do smrti prestrašena.

Dve dobiti minuti je obležal v premišljanju in veselu nad doseženim malhim uspehom. Tedaj je opazil, da se kradejo skozi špranje, nekaj čevljev nad njegovo glavo komaj vidni pramenj svetlobe. Skozi strop ali skozi streho... Majcena odprtine prav za prav samo reže čevlji dolge in

Ob smrti G. P. Stamatova

Pisatelj, ki ni verjel ženam, a ni mogel živeti brez njih

Premalo ga poznam, da bi mu mogla pisati oceno. Premalo vem o njem, da bi mu mogla pisati življenjski...

Nekega dne sem ga srečala. Pogledal me je z očmi upokojenega preiskovalnega sodnika...

Ko so jela na prelomu našega stoletja bolgarske revije in časopisi...

Ze v prvih njegovih delih srečamo plaho postavbo glavne junakinje vseh njegovih kasnejših spisov...

Nišesar ne vem o tisti ženi, ki je kakor vsaka mati noč za nočjo bedela nad življenjem svojega otroka...

Morda je on, ki je bil sodnik tudi o svojem poklicu, prezrl to prvo ženo, s prico one druge, ki se je tako čisto razmožila po velikih mestih...

manj ko palec široke so na dveh krajih pušale malo svetlobe. Človek bi temu komaj rekel svetloba, zakaj bila je po pravem samo sivina v trdi temi...

bi le kaj vode bilo! Njegovo grlo je bilo izsušeno do kraja. Naslonil se je ob steno in si trl roke, da si spravi kri spet v obtok...

se mu je, da še nikoli na svetu nobena vžigalica ni tako zaprasketala ko ta. Zagorela je. Podržal jo je kvilsku in se razjedal po svoji ječi...

kako njegove oči preiskovalnega sodnika grebejo po njeni notranjosti, neprizanesljivo vlačijo na dan vse njene skrivne misli...

Zdelo bi se, da je po vsem tem Stamatov pesimist in mizantrop. To...

Kolporterji so delali danes dobre kupčije. Ljudje so jim kar trgali od tiska še mokre časopise iz rok in razburjeno brali poročilo o vlonu v narodno banko...

Bruno Rav si pa ni kupil varnostne ključavnice. Tudi on je bil na cesti in jebral časopise. Nekaj matnen, debel gospod, ki je poleg njega bral, se je obrnil k njemu in vzkliknil: »Nezaslišano! Toliko denarija! Kaj neki lopov z njim počne?«

Ta trik ni nikdar spodletel. Policija je namreč po vsakem vlonu poizvedovala za tujeje v hotelu. Navadno so policijski uradniki vprašali po podatkih vratarja...

Danes se je pa zgodilo drugače. Brzojavka je bila sicer v redu in tudi vloga zaskrbljenega zakonskega moža je Bruno kakor zmerom dobro odigral...

se mu je, da še nikoli na svetu nobena vžigalica ni tako zaprasketala ko ta. Zagorela je. Podržal jo je kvilsku in se razjedal po svoji ječi...

Cuden je bil ta prostor, ki so ga bili vanj zaprli. Prostornostko ga je bil kar pravilno ocenil. Stal je s hrbotom ob steni in izmeril z očesom, da je nasprotna stena, kakšnih dvanaest čevljev od njega, nemara nekoliko daljša...

Ob stranskih stenah je komaida še opazil ozke sive reže. Oken ni bilo nikjer. Stene so bile opečne, tla pa iz kamna in cementa. Strop se je izgubljal v temi...

Nobenega orodja ni opazil. Blizu kota je stal stol, navaden lesen stol, ki je na njem brčias Nonna sedela med tistim strašnim zasliševanjem...

Me je bilo Eva in iz njenih sinjih oči je sijala brezmejnja dobrota. V teh dobrotljivih, sijočih očeh je našel Bruno vse tisto, kar je od svoje mladosti pogrešal...

Umrl je sredi bojnega viharja, ko si novice težko utirajo pot iz kraja v kraj — tako nas je pozno dosegla vest o njegovi smrti...

Čeprav je bilo vse v redu in se ni bilo bači nevarnosti — Bruno je namreč zaupal svoji bistroumnosti, ki ga je dotlej še zmerom obvarovala neprijetnega presenečenja...

Ali naslednji dan se tudi ni odnehal. Zaljubljen je bil. Kako je bilo mogoče, da je ta hladni zločinec, ki ni mislil na drugo ko na denar in je bil zmerom gospodar samega sebe...

Pozabil je na svoji odhod, na policijo, ki je lovila vlomilca, pa tudi na prijatelja, ki ga je čakal v tujini. Njegovo srce je obiel dišiški lučbeni dober plamen...

Zdaici se je Bruno ustavil. Moral je za gotovo vedeti, kaj je. S hlinjenim mirom je pokazal Evj krasno zarjoo zahajajočega sonca...

Tedaj je eden izmed zasledovalcev vstal, pristopil k njuni mizi, se priklo-

den, da, potlej mu je pot na prosto odprta! Samo stol bi pozrabil in tresk...

Odločil se je, da bo žrtvoval drugo vžigalico in poiskal stikalo. Pazljivo je hotel pregledati vse stene. Če plamenček ne bo prej ugasnil, bo lahko pregledal še tisto stropozgato električno peč, ali kaj že je...

Bil je dobro naoljan in se je dal z lahkoto odmakniti. Tupal je še nize in otipal drugega. Tudi ta se je brž vdal. Upri se je v vrata, toda niso se odmaknili. Potegnil je za železnej razčir — in glej, vrata so se odprla navznoter!

Ime ji je bilo Eva in iz njenih sinjih oči je sijala brezmejnja dobrota. V teh dobrotljivih, sijočih očeh je našel Bruno vse tisto, kar je od svoje mladosti pogrešal...

Umrl je sredi bojnega viharja, ko si novice težko utirajo pot iz kraja v kraj — tako nas je pozno dosegla vest o njegovi smrti...

Čeprav je bilo vse v redu in se ni bilo bači nevarnosti — Bruno je namreč zaupal svoji bistroumnosti, ki ga je dotlej še zmerom obvarovala neprijetnega presenečenja...

Ali naslednji dan se tudi ni odnehal. Zaljubljen je bil. Kako je bilo mogoče, da je ta hladni zločinec, ki ni mislil na drugo ko na denar in je bil zmerom gospodar samega sebe...

Pozabil je na svoji odhod, na policijo, ki je lovila vlomilca, pa tudi na prijatelja, ki ga je čakal v tujini. Njegovo srce je obiel dišiški lučbeni dober plamen...

Zdaici se je Bruno ustavil. Moral je za gotovo vedeti, kaj je. S hlinjenim mirom je pokazal Evj krasno zarjoo zahajajočega sonca...

Tedaj je eden izmed zasledovalcev vstal, pristopil k njuni mizi, se priklo-

den, da, potlej mu je pot na prosto odprta! Samo stol bi pozrabil in tresk...

Odločil se je, da bo žrtvoval drugo vžigalico in poiskal stikalo. Pazljivo je hotel pregledati vse stene. Če plamenček ne bo prej ugasnil, bo lahko pregledal še tisto stropozgato električno peč, ali kaj že je...

Bil je dobro naoljan in se je dal z lahkoto odmakniti. Tupal je še nize in otipal drugega. Tudi ta se je brž vdal. Upri se je v vrata, toda niso se odmaknili. Potegnil je za železnej razčir — in glej, vrata so se odprla navznoter!

ni, pokazal svojo izkaznico in vlnudno dejal Bruno: »Oprostite, gospod, vse spremeljevalko moram prijeti zaradi kraje draguljev!«

Eva je vstala in brez odpora odšla. Bruno je kakor omamljen obsedel. Na lepem je pa skočil pokonci in brez klobuka in plašča planil za njo...

Toda izpred slaščičarne je pravkar odprtel policijski voz. V njem sta sedela policijska uradnika, med njima pa dolgo iskana tatica draguljev.

Serijo lepih znamk je izdala poštna uprava v Generalgouvernementu. Slike prikazujejo znamenite može, in sicer: temnovojolčasta za 12+18 gr Vida Stossa, rjavorečca za 24+26 Hansa Diterja, temnoročata za 30+30 Johanna Schucha, temnodruga za 50+50 Franza Elsnerja in temnozelenata za 1+1+1 — Zl. Nikolaja Kopernika...

Irška: nove frankovne znamke: 2 1/2 pinsina rjava, 3 p. ultramarin, 4 p. modra in 6 p. temnočila.

Tudi na Madžarskem so izdali nekaj novega: v korist Rdečega križa že drugo serijo znamk v vrednotah po 6 f+1 Pengö modra/rdeča, 8 f+1 P. zelena/rdeča, 20f+1P rdečerjava/rdeča...

Izšlo so v blokkih po 4 znamke; naklada 37.000 zobčanih in prav toliko zobčanih blokov. — Nadalje bodo imeli filatelisti priliko kupovati še eno do brodelno serijo s slikami velikih mož iz madžarske zgodovine...

Krik razočaranja mu je zamrl na ustnicah. Morda je tod držala nekdanj pot v prostost, pa so pozneje vrata zazidali... Morda so pa dvojna vrata! Pazljivo je tupal po steni. Strela! Kaj, če ni les — ali nazadnje železo ko je tolikanj mrzlo! Površina je bila popolnoma gladka...

Kaj, če bi jih razbil? Če bi se zaletel vanje, da se razkolejo? Ali pa naj žrtvuje poslednjo vžigalico in pogleda, ali res ni nobene možnosti, da bi jih odprl?

Če povzročim ropot, utegne biti vse, kar je doslej dosegel, zaman. Zato se je odločil za poslednjo vžigalico. Če ne bo gorela, bo pretipal vse stene in iskal stikalo. In če ne bo stikala nikjer, potlej bo pač stol njegovo orožje. Če ga razbije, bo vsaj za goratiot. Priznal je poslednjo vžigalico. Tokrat mu ni nagajala Svetla plamen je ozaril notranja vrata. Pri priči je razvozlal uganko ki jih dotle ni bil kos. Vrata so imela zapaha in navore, bili so pa tako večje utonjeni v les, da jih s tipanjem ni bilo moči naiti. Seveda, če so zaprta oboja vrata, ni za vnanje zapaha prostora.

NEZNANKA S SINJIMI OČMI NAPISAL PETER TRENCK

Čeprav je bilo vse v redu in se ni bilo bači nevarnosti — Bruno je namreč zaupal svoji bistroumnosti, ki ga je dotlej še zmerom obvarovala neprijetnega presenečenja...

Ali naslednji dan se tudi ni odnehal. Zaljubljen je bil. Kako je bilo mogoče, da je ta hladni zločinec, ki ni mislil na drugo ko na denar in je bil zmerom gospodar samega sebe...

Pozabil je na svoji odhod, na policijo, ki je lovila vlomilca, pa tudi na prijatelja, ki ga je čakal v tujini. Njegovo srce je obiel dišiški lučbeni dober plamen...

FR. P. ZAJEC ZPRASAN OPIL. IN URAR L'UBLJANA, sedaj Stritarjeva ul. 6 pri izančiskanem mostu

OKVIRJI SLIKE, FOTOGRAFIJE, GOBELINE, KLEIN LJUBLJANA, Waitova 4

FILATELISTI POZOR! Najugodnejše kupite in vnovčete znamke vseh kontinentov do poslednjih okupacijskih znamk — v knjigarni Janez Dolžan, Ljubljana, Stritarjeva 6.

V nekaj dneh bo izšlo znamenito Gogoljevo delo v izvrstnem prevodu Franca Tersegla. „UKRAJINSKE POVESTI“ Ljubitelji lepega branja naj si čimprej omisslijo že izišle knjige, to so: znameniti češki roman „GOLOBČEK“ — spisal Baar, „SRCE IN KRI“ — eno najboljših del znamenitega romanopisca H. Bordeauxa ter „DEKLE Z MOČEVJA“ — katero delo je spisala Nobelova nagrajenka S. Lagerlöf

Filatelija Nove znamke Napisal D. Gruđen (Gl. začetek v prejšnji številki)

Irška: nove frankovne znamke: 2 1/2 pinsina rjava, 3 p. ultramarin, 4 p. modra in 6 p. temnočila.

Tudi na Madžarskem so izdali nekaj novega: v korist Rdečega križa že drugo serijo znamk v vrednotah po 6 f+1 Pengö modra/rdeča, 8 f+1 P. zelena/rdeča, 20f+1P rdečerjava/rdeča...

Izšlo so v blokkih po 4 znamke; naklada 37.000 zobčanih in prav toliko zobčanih blokov. — Nadalje bodo imeli filatelisti priliko kupovati še eno do brodelno serijo s slikami velikih mož iz madžarske zgodovine...

Krik razočaranja mu je zamrl na ustnicah. Morda je tod držala nekdanj pot v prostost, pa so pozneje vrata zazidali... Morda so pa dvojna vrata! Pazljivo je tupal po steni. Strela! Kaj, če ni les — ali nazadnje železo ko je tolikanj mrzlo! Površina je bila popolnoma gladka...

Kaj, če bi jih razbil? Če bi se zaletel vanje, da se razkolejo? Ali pa naj žrtvuje poslednjo vžigalico in pogleda, ali res ni nobene možnosti, da bi jih odprl?

Če povzročim ropot, utegne biti vse, kar je doslej dosegel, zaman. Zato se je odločil za poslednjo vžigalico. Če ne bo gorela, bo pretipal vse stene in iskal stikalo. In če ne bo stikala nikjer, potlej bo pač stol njegovo orožje. Če ga razbije, bo vsaj za goratiot. Priznal je poslednjo vžigalico. Tokrat mu ni nagajala Svetla plamen je ozaril notranja vrata. Pri priči je razvozlal uganko ki jih dotle ni bil kos. Vrata so imela zapaha in navore, bili so pa tako večje utonjeni v les, da jih s tipanjem ni bilo moči naiti. Seveda, če so zaprta oboja vrata, ni za vnanje zapaha prostora.

Dalje prihodnji

Neprostopojljive počitnice

Stolp zakonske sprave

Zanimiva zamisel starih curiških mestnih očetov

Neki francoski jurist je pri neki ločitveni razpravi v Parizu predlagal, da bi morali zakonci, ki se hočeta ločiti, za teden dni vsakega posebej zapreti. V tem času bi lahko vso zadevo še enkrat dobro premislila, morda bi se jima pa tudi zbudilo hrepenenje drug po drugem in bi se spet pobotala.

Stari prebivalci Curila so bili v tem tem pogledu veliko pametnejši. Trdili so namreč ravno narobe: zakonca, ki se hočeta ločiti, morata na državne stroške teden dni preživeti drug z drugim v sobi mestnega stolpa. Mož in žena, ki sta prišla v sobo v stolpu, podobna dvema divjima levoma, sta se navadno po tednu dni skupnega življenja, ki za niso mogli čenčesosedov, pobotala in prišla iz stolpa ko dva nežna golobčka.

Se danes stojijo v mestu stolp, v katerem so se dozajale tragikomične zakonske zgodbe. Ko sta zakonca prišla v sobo, sta gledala eden skozi okno na jug, drugi pa skozi okno na sever. Pod seboi sta videla mesto, jezero, grič in ravnino. Ko sta tako zviška zrla navzdol, se jima je zazdelo, ko da je prazen, da sta na majhnem oddihu ali na polovanju in da delata račun čez vse, kar se je dotlej zgodilo. Četrty večer žena ni več gledala skozi okno na jug in mož ne več skozi okno na sever, temveč sta oba stonela na enem, gledala hise in opazovala ljudi, ki so hodili spodaj po cesti. Morda sta katerega izmed njih spoznala, morda so pravkar stopali po cesti znanci, ki so bili kdaj priče njune prepira. Oba zakonca sta spoznala ničevost in minljivost življenja in sta se srčevala. Kako neumna in smešna sta vendar bila, da sta to kratko, lepo življenje drug drugemu grenila! Tu s stolpa se je videlo vse tako malenkostno in neznanost! Tu sta kaj lahko prišla do razsodnosti. Ko sta potem po enem tednu skupnega življenja v stolpu stopala z roko v roki proti domu, sta se veselila skupnega življenja in bila na tistem hvalneza mestnim očetom, da so zadevo tako pametno uredili.

Marsikateri par je prišel s počitnic v stolpu preroben in kakor s poročnega potovanja. Kmalu pa doledanji stolp ni več zadostoval in mestni očetje so resno mislili na to, da bi na drugem koncu mesta sezidali drugega. Stari curiški sodnik, ki je ločitve željnim zakoncem odredil »počitnice« v stolpu, je imel le redko priložnost, da stopa na mesto stolpa. Tako je šlo vse v najlepšem redu. Lepega dne je bilo pa te lepe navade curiških meščanov konec. Temu niso bili krivi ne zakonci, ne sodnik, temveč neki mlad par, ki je to lepo šego izbral in uporabil sobo v stolpu v čisto drug namen.

Nekega dne je prišel k sodniku mlad zakonski par in prosil, da bi ju ločil. Drug drugega sta dolžila vseh mogočih stvari in se tako sovražno gledala, da je celo sodnik, ki je bil vajen že vseh mogočih zakonskih prepirov, izjavil, da tema zakonca nabrbe tudi soba v stolpu ne bo dosti pomagala. Čeprav je vedel, da plamen sovrašstva v tako mladih ljudeh ne ugasne kar tako, je kljub temu sklenil, da bo mlada zakonca skušal spraviti. Dal ju je zapreti v sobo v stolpu.

Dva dni nato so se razširile po mestu strahotne govorice. Sredi belega dne je izginila hči vrnega gostilničarja Lechfelnerja. Ob desetih dopoldne je šla lepo oblečena z doma in se ni več vrnila. Vsa policija je bila na nožah, da bi našla hčer častivrednega meščana. Izginulo dekle je poznala vsa okolica. Bilo je visoko, čedno dekle. Čeprav se je pa zanjo zanimalo mnogo fantov, se ni za nikogar zmenila. Ljudje so sicer šepetali o neki njeni skrivnostni ljubezni, podrobnejšega pa niso vedeli.

Dva dni je policija zaman iskala. Morda bi skrivnostno izginulo hčer curiškega meščana še več dni ne bili našli, ko bi se sodnik po naključju ne spomnil nenavadne mlade dvojice, ki se je nekaki dni poprej hotela pri njem ločiti. Poklical je slugo in mu naročil, da prinese listine o obeh zakoncih in ju je v stolpu tudi obiskal.

Tedaj se je moral sodnik prvič po dolgih letih jeziti na stolp. Izkazalo se je namreč, da sta bila dozdevna na smrt sperta zakonca 19letna izginula gostilničarjeva hči in 22letni Lechfelnerjev natak. Mlada zaljubljenca sta si obetala šest dni sreče in blaženosti, zdaj sta pa morala sobo v stolpu zapustiti že po treh dneh. Seveda tega nista bila vesela. Kljub temu je pa stolp zdaj še poslednjič naredil dobro delo. Natak in gostilničarjeva hči, ki se sicer nikdar ne bi bila mogla poročiti, sta zdaj brez večjih neprilic dobila poročilo za poroko. Tako je stolp kljub vsemu opravił svojo dolžnost: spet je zvezal dva človeka. Ni se torej čuditi, če so na večer ko sta morala mlada zaljubljenca zapustiti sobo v stolpu šaljevci zbijali no gostilnaha sicer tako častilivega mesta. vse močee šale na njih rovaš.

Takoj po tem dogodku so sklicali mestni očetje sejo in po burnem prekanju sklenili, da bodo stolp zavrili in odslej tudi zakonske zadeve razsojali samo na ločitvenih razpravah.

Od tistih dob je stolp zaprt. Okna so od znotraj in vremenskih neprilik v teku desetletij posivela. Nadzrdki nemo gledajo na cesto. Po vseh kotih stolpa pa vise načevne Počosto notostie moški in ženske pred stolpom in

gledajo, koliko oken je v stolpu ostalo še popolnoma celih ali pa opazujejo lastovke, ki so si zgradile gnezdo tam v najvišjem kotičku stolpa in dajejo curiškim meščanom zled srečnega zakonskega življenja.

Svojevrsna nesreča

V bližini madžarskega mesta Sarospataka se je pred nedavnimi dogodila svojevrsna nesreča. Neki kmet in kmetica sta šla meglenega dne domov proti vasi. Da bi hitreje prišla domov, sta šla po bližnjici čez železniški most. Komaj sta pa stopila na most, sta začutila, da ju po vsem telesu narahlo stresa. Tem dalje sta šla, tem močnejše je postajalo tresenje. Naposled sta se nedoločeno ustavila in nista vedela ali naj gresta nazaj ali naprej. V istem trenutku se je pa že kmet zgrudil in nezgiben obležal. Kmetica je v strahu zbežala z mostu in tekla po pomoč.

Ko so prišli reševalci, so ugotovili, da se je po nesreči močan električni vod, ki je bil napeljan ob železnem mostu pokvaril in je vsa elektrika prešla v ogrodje mostu. Kmetica je imela na srečo na nogah gumijasto obutev in je zato živa prišla z mostu, njenega moža, ki je pa imel navadno čevlje, je električen tok ubil.

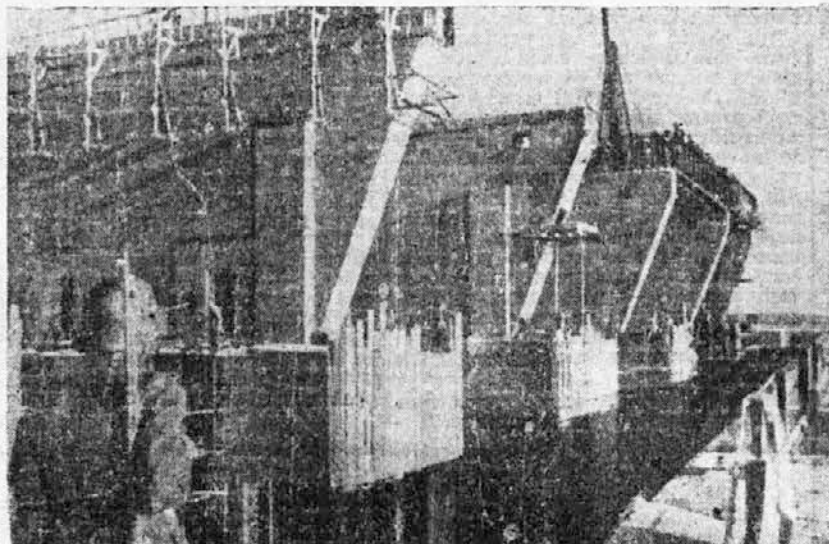
Zastrupljenja s svincem v starem veku

Svinec so poznali že v Homerjevem času, vendar so ga pogosto zamenjivali s cinkom. Šele rimski naravoslovec in pisatelj Plinius je obe kovini med seboj točno ločil. Že stari Rimljani so uporabljali svinčne cevi za svoje vodne naprave in za kanalizacije. Razumljivo je torej, če so kulturni narodi starega veka boleli ali za različni boleznimi, ki jih je povzročal svinec in so jih tedaj imenovali z vsemi mogočimi imeni, čeprav niso vedeli, kdo jih povzroča. Ni čudno, če je ljudem škodovala voda, ki je mesece in mesece stala v svinčnih posodah in se po svinčnih ceveh dan za dnem pretakala. Zato so včasih izbruhnile prave epidemije in le za akutnim obolenjem s svincem umrlo na tisoče in tisoče ljudi.

»Božje mesto«

Lhaso, glavno tibetansko mesto, ne imenujejo po krivici »prepovedano mesto« ali »božje mesto«. Le redko namreč stopi za njegovo obzidje noga Evropejca. Če pa že stopi, potem ga v tem mestu, ki leži 3000 metrov visoko, objame svojevrsni občutek samote, miru in skrivnostne pobožnosti.

Mesto šteje 20.000 prebivalcev in je svetišče vsakega Tibetanca. V njem namreč stoji »Patolax«, palača Dalai Lame, v katerem vlada pravi bog. Tibetanci namreč verujejo, da se Buddha naseli v telo Dalai Lame in v njem prebiva vse do njegove smrti. V trenutku, ko Dalai Lama umre, se Budd-

Il cantiere in un porto tedesco ove si rimettono a posto i «sottomarini ammalati». — Popravilnica bolnih podmornic v nekem nemškem pristanišču.

Zanimivosti z vseh vetrov

Glavno mesto južnoameriške države Ekvadorja leži točno na ekvatorju in je edini večji obljuden kraj, ki ga seka ekvator. Povsod drugod poteka ekvator samo skozi morja in puščave.

Na francoski obali ob otoku Mont-Saint-Michel je razlika med plimo in oseki izredno velika. Kadar nastopi plima, se morje tako rekoč v trenutku umakne za nič manj ko 150 kvadratnih kilometrov in pušči za seboj velikanjsko površino kopne zemlje. Ko nastopi plima, pa morje to kopno zemljo spet zalije. Razlika med plimo in oseko znaša 14 metrov.

Milijoni naših ptic selik najdejo smrt v južnih krajih, kamor se selijo ko nas obišče zima. Prebivalci južnih krajev jih namreč spretno polove in pojedo.

Kako so s oški brili 3000 leti

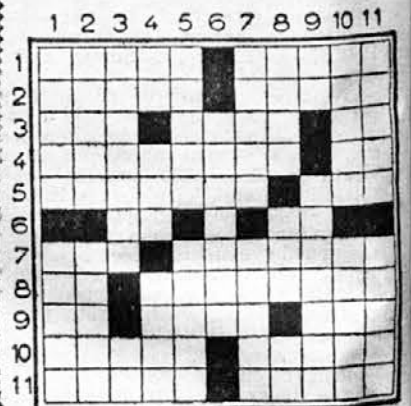
Iz zgodovinskih najdb so raziskovalci ugotovili, da je bila britev, s katero so se moški brili pred približno 3000 leti čisto podobna današnji navadni britvi. Držaj je bil sicer malo krajši, britev pa nekoliko daljša, okraski na njej so pa bili še veliko bolj in popolnejše izdelani, kakor na britvah 20. stoletja.

Wagnerjevo življenje in številka 13

Številka 13 je prav gotovo igrala v Wagnerjevem življenju veliko vlogo. Veliki glasbenik se je rodil leta 1813; 13. marca 1861 je ustvaril »Tannhäuserja«, 13. januarja 1882 je končal »Parsifal«, 13 mesecev nato, torej 13. februarja, je pa v Benetkah umrl.

UGANKE

Križanka

- Vodoravno: 1. Telovadni gib; sev; afriško pristanišče. 2. Država v USA; heruščanski knez, ki je l. 9. po Kr. premagal Rimljane v Tevoburškem lesu. 3. V resnici, zares; prestolnica v Južni Ameriki; romanska kratica za delniško družbo. 4. Madžarsko mesto; kraj blizu Ljubljane. 5. Grško mestece, kjer so našli mnogo starih kipcev; ruska reka. 6. Predlog nauk. 7. Orodje pri plugu (2. skl. mn.); kar pripada znanemu debelekoču. 8. Nikalnica ali kemični znak za težko kovino; oni, ki izvaja posebno skladne gibe. 9. Globok tolmun; del cerkve; Cezar ni tega dneva preživel. 10. Model, obrazec; zel-nati štor. 11. Složnost, soglasnost; vrsta papir.

- Navpično: 1. Srbsko mesto, znano po preprogah; poldragi kamen. 2. Črnomoorsko pristanišče; gnal, poganjaj. 3. Višji vojak; romanski spelnik. 4. Medmet; predlog; poljedelsko orodje. 5. Strmina, breg; če ne vidi. 6. Umetnik. 7. Otočje v Polineziji; japonsko velemosto. 8. Moško ime; desni pritok Save; zlato (fr.). 9. Zastnični našega pesnika; okolje, bližina. 10. Velna prвина; jasen, vesel. 11. Čistost; očenitev.

ČRKOVNICA

D E O Ž J Z
L J I E D E
E V N R G L
L J A A O E
E V Ō V K A

POSETNICI

Table with columns for S. Nomo, Pisa, N. Nomo, Draga.

Dva brata različnih poklicev.

ZAMENJANKA

Gobec, arena, sobar, slika, deska, Atika, penja, ropot, zgled.

Zamenjaj v vsaki besedi prvo črko, da dobiš nove besede; začetnice povedo znano opero.

ČAROBEN LIK

- 1. stročnica. 2. ples. 3. pratika. 4. neumnež. 5. zaimek.

Rešitev ugank iz prejšnje številke

Križanka: Vodoravno po vrsti: 1. rovarjenje. 2. jastrebl, om. 3. Az, brže. p. 4. večer. 5. a. n. sobar. 6. mrk, stvar. 7. remis. 8. abonma, t. s. 9. vrvi, krice. 10. lliana, as. b. 11. I. t. krater. 12. adjlo, biro. Enačba: a = Bizerta, b = Berta, c = Daka, d = dota, e = Nevada, f = vada, g = valpet, h = Alpe, i = Solon, j = sol, x = Izak Newton. Čaroben lik: 1. poper, 2. opora, 3. poraž. 4. Erato 5. Razor. Šest sprememb: pobočnik, pomočnik, nočnik, poročnik, Potočnik, podočnik. Dopolnilnica: Predpust.

ARIF IŠČE SREČO

PRIPOVEDUJE IN RIŠE HOTIMIR V. GORŠČD

VANOVJEVARJE

LJUBEZENSKI ROMAN

Se zmerom jo je nepremično in ne-
mno gledal, toda zdela se ji je, da v
tem pogledu ni več tiste strogosti in
da ji pričenja verjeti. Strastno je
nadleževala:

»Prav zato, ker sem slučajno ujela
nekaj namigov, tiščih se vaše skriv-
nosti, sem se morala hliniti, kakor
da ničesar ne vem in da ne maram
slišati o vas. Spoznala sem, da gre
za čudno, nerazumljivo zaroto, ki ji
doslej še sama nisem uganila izvora...
Zarotniki upajo, da bodo kmalu do-
segli svoj cilj; da bi jim zaupali svoj
izum, nato bi vas pa onemogočili v
družbi in vam preprečili, da bi ga
mogli dobiti nazaj. Vendar se zakli-
njam, da se z izumom ne bo okori-
ščala tovarna mojega očeta!«

Ves je vztrepetal in jo presenečen
pogledal.

»Ali veste, kaj govorite, Janina?«
jo je vprašal. »Ali ste prêtrehtali
svoje besede?«

»Oh, je iskreno vzkliknila deklica,
vse to se ni tako hudo kakor tisto,
česar se bojim...«

»In zakaj mi tega niste takoj od-
krito povedali?« je skoraj jezno vpra-
šal Marcel. »Zakaj takšna sovražnost,
takšno nasprotje?«

»Saj vam nisem mogla!« je odvr-
nila Janina. »Za prvi cilj zarote
sem izvedela komaj nekaj trenutkov
pred svojo nesrečo. Uganila sem ga
iz nekaj besed, ki sem jih na skrivaj
ujela.«

»Oh, zdaj je vse jasno,« je olajša-
no vzkliknil mladi mož. »Bili ste iz-
redno razburjeni, ker ste se nekaj
trenutkov poprej sprli s svojo gospo-
dično sestro. Pozneje sta vročica in
bolečina še razplamtile vaše čustvo-
vanje. Ni čudno, da se vam je mor-
da nekaj nepomembnih besed zdela
tako važnih!«

Janina je čutila, kako jo zagrinja
brezup. Torej ji se zmerom ne ver-
jam ali ga nikoli ne bi mogla pre-
pričati? Kaj naj vendar stori, kaj
naj pove, da ga bo prepričala? Omah-
nila je na divan, po lečih so ji pol-
zele debele solze.

»Verjmite mi!« ga je rotila tako
obupano, da je njen glas ganil celo
Marcelovo nejeverno srce.

Nežni lesk je spet zasijal v nje-
govih sinjih očeh. Ali naj podvomi
v takšen glasek, v tako iskrene solze?

»Odgovoril je mirno in manj ostro:
»Edina moja želja je, da bi vam
lahko verjel. Vendar gre za tako res-
no stvar, da se ne morem opirati
samo na izjave zadržane, prena-
petega in občutljivega romantičnega
dekleta, ki bi rado že iz nekaj sum-
ljivih besed spleto nekakšen detek-
tivski roman. Moral bi imeti podrob-
nejše in natančnejše podatke...«

»Teh vam pač ne morem dati,« je
obupano vzkliknila, čuteč, da ji iz-
vija iz rok edino orožje, ki ga še
ima.

»No, prav, je odgovoril potrpežlji-
vo, kakor kadar se odrasel človek
razgovarja z otrokom. »Kaj torej ku-
jeje proti meni?«

»Slišana sem,« mu je zaupala, »ka-
ko so se pogovarjali, da je treba po-
spesiti vašo delavnost. Svoj izum naj
bi dovršil kar najhitreje, da bi se
ga lahko čimprej polastili. Pozneje
bi že znali preprečiti, da bi ga ne
mogli zahtevati nazaj...«

»Kje ste to slišali?« jo je napeto
vprašal.

»V parku blizu vašega paviljona,«
je odkrito odgovorila.

»Pravkar ste rekli, da je bilo to
nekaj trenutkov pred vašo nezgodo
z avtomobilom. Ali niste bili tisti
dan na daljšem avtomobilskem izle-
tu? Iz njegovega glasu je spet za-
zvenelo neznanje.«

»To je bila moja vojna zvijača,«
je skoraj ponosno odgovorila deklica.
»Hlinila sem se, kakor da odhajam
iz graščine, potem sem se pa po ovink-
nih spazila do paviljona...«

»Res romantično!« je vzkliknil
Marcel. »In zakaj ste se torej vrnili
v park?«

»Prav zato, da bi nadzorovala oko-
lico paviljona...«

»Torej ste vedeli, da boste tamkaj
srečali te ljudi?«

»Zanesljivo tega pač nisem vede-
la... toda slutila sem... sumila. Imela
sem dovolj vzrokov za to.«

Marcel se je zasmeljal. Vendar to
ni bil tisti blagohotni smeh, ki ga
je bila deklica vajena iz prejšnjih
dni. Neka čudna rezkost je vela iz
njega.

»Denimo, da je vse to točno. Ven-
dar preidiva k jedru. Kdo so ti
ljudje?«

Ob tem vprašanju je vsa zadržte-
la. Za ves čas ga je bila pričakovala
in trepetala pred njim.

»Tega... tega ne vem,« je zajecala.
»Res?« je skoraj vnemarno vpra-
šal. »Ali jih niste nikoli videli?«

»Nikoli,« je obotavljivo se odgo-
vorila. Tudi slab psiholog bi bil opa-
zil, da se ne zna lagati.

»To je pač res čudno! Torej pri
belem dnevu niste mogli razločiti obra-
zov oseb, ki se vam zde tako nevar-
ne?«

»Bila sem skrita za nekim grmom,«
se je izvijala.

»Dobro. A njihovi glasovi? Te ste
vendar morali slišati! Ali ste jih
spoznali?«

Janina se je zmedla. Sama ni ve-
dela, kdaj je odgovorila:

»Morda... ne vem... ne morem po-
vedati.«

»Spomnite se,« ji je prigovarjal.
»Ali ste jih poznali, ali se vam je pa
samo zdela, da jih poznate?«

Vsa prestrašena, da bi utegnil ugani-
ti, kdo so bili zarotniki in da bi
tako nehote izdala ženo svojega očeta,
si je z obema rokoma zakrila obraz
in zasepetala:

»Ne! Ne! Ne vem... Nič več vam
ne morem povedati!«

Zaslišala je ledeni Marcelov glas,
ki je kakor prav od daleč dejal:

»Ne morete? Kakšna je ovira, ki
vam brani, da bi govorili resnico?«

Spet jo je vso prevzel strah, da
bi le utegnil uginiti prava imena.
Zato je našobila usteca in tmasto
odgovorila:

»Nobene ovire ni, toda nočem vam
povedati!«

»Nočete?« je nejeverno vprašal.
»Čudno. Ali veste, da postajate tako
njegov zavestnik?«

Brž ko je spoznala, da se je nje-
gov srd spet obrnil proti njej sami,
je Janina postala mirnejša. Vrnili
sta se ji razodnost in hladnokrvnost.
Dvignila je glavo in užaljeno vzklik-
nila:

»Oh, vseeno mi je! Mislite, kar ho-
čete, delajte, kar hočete! Ze toliko
dni sem se borila, da bi vas rešila,
tudi to uro trpm zaradi vas straho-
vite telesne bolečine... Zdej mi je vse-
eno! Tega ne morem več vzdržati!«

Odpovedujem se... Čisto sem izčrpa-
na...«

Bila je res prosojno bleda. Drobni
nosček v shujšanem obrazku je bil
čudno žiljast, v ustnicah ni bilo niti
kapljice krvi, vročične rjave oči so
obdajali temni, sinji kolobarji. Mla-
demu inženirju se je zazdelo, da
utegne zdaj odmedleti.

Priskočil je in jo podprl, tako da
je njena ostržena, drobna glavica
omahnila na njegove lehti.

»Gospodična Janina, prosim vas...
Kaj naj storim, če vam bo slabo? Po-
slušajte me! Janina! Oh, že odpira
oči... Ali vam je odleglo?«

»Da,« je odgovorila čudno suho in
stvarno, skušajoč se hkrati osvobo-
diti njegovih rok.

Oddahnil si je in si obrisal potno
čelo. Tudi sam je bil že ves izmu-
čen in utrujen.

»Zdej pa pojdite,« je komaj slišno
dihnila. »Še dosti opravkov imam po
vašem odhodu. Zapahni mi moram vrata,
sleči dnevno haljo, izpiti zdravila
in leži v posteljo, tako da nihče ne
bo ničesar slutil...«

Komaj je slišal, kaj je govorila.
Nepremično je strmel v njen shujša-
ni obrazek, ki se vanj ni hotel vrniti
niti nadih rdečice. Želel je samo, da
bi ji odleglo in da bi ne bil prav on
vzrok njene šibkosti in slabosti.

»Poslušajte, ljuba moja, kar vam
bom zdaj povedal,« je dejal po krat-
kem molku. »Vidim, da v bistvu ni-
ste napačno dekletce, toda med bo-
lezniijo ste v vročici in bolečinah pri-
pisovali nekaterim dejanjem in be-
sedam svoje okolice prevodnik, preva-
žen pomen. Nehajte se razburjati in
vedite, da znam sam paziti nase. In
bodite odselej mirni: če ima kdo tak-

šno skrivnost, kakor je moja, jo zna-
tudi dobro zavarovati!«

»To vsakdo sam o sebi misli...«
»Ne, govorim stvarno. Bodite mir-
ni, Janina! Uredil sem vse potrebno,
tako da je moj izum dobro zavaro-
van. Kdor se ga bo hotel polastiti,
si bo pošteno opeknil tatarske prste.«

Nov strah je navdal dekličino iz-
mučeno srce. Že je videla, kako so
našli lepo Arletto v nerodnem polo-
žaju, že je slišala, kako se zgrinja
sramota nad imenom njenega očeta...
Elina in Gaston bosta onecašena za
vse življenje... Sama nase ni niti po-
mislila, ko je vsa v strahu vzkliknila:

»Oh, vse to še ni tisto, kar jaz
želim! Treba bi bilo ukreniti nekaj
čisto drugega!«

»No, prav, svetuje ti mi, kaj,« je po-
trpežljivo odgovoril mladi inženir,
čeprav mu je bil ta pomenek že od-
več in bi se bil najraje že poslovil.
»Bežite od tod,« je ponovila Ja-
nina sokraj iz uma. »Bežite s svojim
izumom in ne vračajte se! Za zme-
rom zapustite nas in našo družino!«

»Ljuba moja,« je skoraj začudeno
odgovoril Marcel Lanvin, »vidim, da
ne veste vsega. Ne morem tako na
krat na vas pobegniti iz graščine.
Zdej je nepozno...«

»Ne,« je ognjevito vzkliknila Jani-
na, »še ni, saj se niste zaprosili Eli-
ne za roko!«

»Kako?« je presenečeno vzkliknil.
»Ali tudi to veste?«

»Vem,« je neumljeno odgovorila
deklica, »in prav zato zahtevam, da
bežite od tod. Ne smete je zaprositi
za roko!«

Ni ji ušel zdržljaj, ki je prebegnil
zmeden obraz mladega moža. In sko-
raj zmagovalno je vzkliknila:

»Kajne, to ste mislili? Domišljevali
ste si, da vas ljubim?«

Marcel se je vzravnil in se pri-
klonil:

»Priznam, da sem najprej res na
to mislil. Vendar zdaj vidim, da sem
se silno motil. Tako ste samoljubni,
da niste zmogli kakšnega globljega
čustva. Zdej vem, da ste proti tej
zvezi samo zato, ker ne privoščite
svoji sestri možu. Radi bi ji pokvarili
življenjsko srečo, da ne omenim svoje
sreče...«

»Njeno srečo,« se je zasmejala Ja-
rina, ki se zdaj ni mogla več obvla-
dovati. »O, Bog, ali ne vidite, da se
Elina norčuje iz vas? Oh, vi, ki go-
vorite o komediji, odprite oči in ozri-
te se okrog sebe! Videli boste, kak-
šno komedijo igrajo drugi okrog
vas!«

Skočil je k njej in ves blede vzklik-
nil:

»Zdej je dovolj! Priznavate, da
niste ljubosumni, da ljubite drugega
in vendar bitate čast svoje družine,
poštenost svoje sestre, ki vas ljubi!
Oh, kako podlo!«

Janina je skočila pokonci in stekla
proti njemu. Zdej sta si stala iz oči
v oči. Čisto je pozabila na svojo bol-
no nogo. Vsa je trepetala od jeze, ko
je pridušeno vzkliknila:

»Da, prav imate, ne ljubim vas!
Ne, ne... sovražim vas! Ali slišate?
Sovražim!«

Stala je pred njim kakor svečeni-
ca, ki brani svoj oltar pred skrunilec.
Z dvignjeno roko in plameničimi
očmi mu je pokazala izhod in kriki-
nila:

»Pojdite! Sovražim vas! Pojdite!
Z enim skokom je bil pri steklenih
vratih. Odprl jih je, toda na pragu
se je obrnil in jo premeril z dolgim,
zaničljivim pogledom. Ledeno je od-
govoril:

»In jaz vas preziram, gospodična!«

V 24 URAH

barva, pištra in kemično čisti
obleke, klobuke itd. Skrobti in
svetločrni srpce, ovratnike za
peštnice itd. Pere suši, munga
in lika domače perilo. Parne
čisti posteljno perje in puh

tovarna JOS. REICH LJUBLJANA

Marcel je skočil pokonci in stopil
nekaj korakov od divana, kjer je po-
čivala bolnica.

»Torej za tem grmom tiči zajec!«
je mrko vzkliknil.

Janina je opazila, da še nikoli nje-
gov obraz ni bil tako zapet, njegov
pogled nikoli tako prezirljiv in hla-
den kakor prav v tem trenutku.

»To je torej jedro vašega strahu,«
je ves razburjen vzkliknil mladi in-
ženir. »To torej ste hoteli? Radi bi me
odpodili z graščine, ker ne privoščite
ženi svoji sestri! Ne morete pre-
nesti misli, da bi se poročila pred
vami! Zato ste si torej izmislili ves
ta roman...«

»Izmislila?« je skoraj hkrati ogor-
čeno vzkliknila Janina.

»Da, izmislili od začetka do konca!
Spletli ste vav v svojih bolnih meč-
zanih, pod vplivom strašne ljubosum-
nosti in samoljublja...«

»Ljubosumnosti?« je kriknila de-
klica in skočila pokonci. Čutila je,
kako se ji odmakajo tla pod nogami,
toda imela je še dovolj moči, da je
vprašala: »In na koga sem ljubo-
sumna, za božjo voljo?«

»Na Elino! Sami to bolje veste
kakor jaz!«

»Oh, ljubosumna zaradi vas! To
mislite? Kakšna sramota!«

»To ni tako čudno, če pomislimo,
kako nesrečne, trmaste stvari ste. Da
na videz ste nedolžen, iskren angel,
toda v resnici...«

»To ne držijo le vaše besede,« Za-
kaj tudi naj bi bila ljubosumna na
vas in na Elno? Zakaj?«

Marcel se je zdržnil: »Sam ne vem,
zakaj,« je nekoliko tiše odgovoril.

Vsa ogorjena je odvrnila: »Samo
en vzrok bi bil in ta bi bil, da vas
ljubim! Naposled ji je vendar nek-
aj rdečice pokrilo bleda lica.

HUMOR

Idealist

»Zakaj se prav za prav nisi poročil,
strie?«
»Več, zmerom sem iskal idealno žen-
sko.«

»Pa je nisi mogel najti?«

»O, pač! Zal je pa tudi ona iskala
idealnega moža.«

Moder natak

Gost: »Natak, ali imate v resta-
vraciji leksikon?«
»Natak: »Zal ne. Kaj bi pa radi
vedeli?«

Tolajba

»Ka'ne Ančka, prva ljubezen je naj-
lepša?«
»Seveda. Vendar sem s teboj tudi
srečna.«

Otroška

»Mama, ali zna Mina letati?«
»Ne, srček. Tega ne zna, saj nima
kril.«

»Seveda, toda Mina ni angel.«
»Pač, mama. Saj ji je papa večera-
j rokel: »Kako srčkan angel si!«

»A takoj! Potem bo pa takoj letela.«

Radovednost

»Zakaj vzameš vsak večer papigo
s seboj v spalnico?«
»Iz radovednosti!«
»Kaj bi pa rad izvedel?«
»Kaj v spanju govorim.«

Dediščina

Janezek je poreden v šoli, zato se
učiteljica odloči, da bo pisala njegovi
mami.

»Vaš sin je najboljši nadarjen fant v
mojem razredu.« Ji piše, hkrati pa
tudi najbolj navihlan. Kaj naj sto-
rim?«

Naslednji dan je prišel Janezek
materin odgovor: »Storite kar koli
hočete. Jaz imam že dovolj skrbi za
njegovim očetom.«

Spozna se

»Mislim, da smo dobili obič. k pravi
Metka svoj! sošolki.«
»Kako pa to veš?«
»Slišim, da je mamica rekla: Dragi
možek!«

Zlobnost

»Sef,« »Gospodična, komu ste zdej
telefonirali?«
»Uslužbenka,« »Neki stranki.«
»Sef,« »Ali se piše srček?«

V šoli

Profesor razlaga učencem fizikalni
poskus in pravi:
»Kakor vidite, dragi otroci, zdej se
ničesar ne vidite; zakaj ničesar ne
vidite, boste pa takoj videli.«

V zakonu

Zena: »Ti nisi ne več, kako so me
na kolčnih procih, naj se poročim,
preden si me ti zasnubil!«

Mož: »Kdo te je pa tako prosil?«

Zena: »Moji starši.«

Strog oče

»Očka, ali smem k frizerju, da me
bo ostrigel?«

»Tako ne more več dalje, otrok.
Včeraj sem ti devolil, da si skozi klju-
čavnico gledal k sošedovim, popoldan
sem te peljal v dečji dom, da so ti
koze cepili, in danes hočeš celo k fri-
zerju.«

Srečen zakon

»No, kako ti je včeraj zakonsko živ-
ljenje?«

»No, še gre.«
»Ali si se že kaj sporekla z možem?«
»Da, tri dni po poroki. Od tedaj
že mesec dni ne govoriva.«

Poezija in proza

»O, Peter, ali je še kaj lepšega na
svetu ko ljubezen?«

»Nič, prav nič, srček. Kaj si pa
skuhala za večerjo?«

Očetova vzgoja

»Niti pojma nimaš o vljudnosti, sin
moj. Ali ne veš, da vljudnost nič ne
stane?«

»Ce tako misliš, oče, pa napiši na
brzojavko z odličnim spoštovanjem!«,
pa boš videl, koliko te bo stalo.«

Priče

Sodnik: »Vi torej še zmerom trdite,
da ste nedolžni, čeprav vas je pet
prič videlo, ko ste ukradli sošedovo
kokoš?«

Obtoženec: »Gospod sodnik, jaz bi
vam pa lahko pripeljal sto prič, ki
tega niso videli.«

Štrekelj Josip:

Pozeba sadnega drevja

Dva vzroka sta, da sadno drevje
pozeba bodisi deloma, ali pa da
vsehne takoj ali pa že eno ali dve
leti. To sta: dolgotrajen mráz in
prenačala menjava topline. Ob dolgo-
trajni nizki toplini ne morejo dre-
vesa dihati, niti dobavljati soka, zato
se zaduše. V takim stanju popoka
tudi staničevje, ki se zaradi velike
vsobine vode in obenem mraza širi
v lubju, pa tudi globokeje v lesu, da
vzdolž debela ali veje razpoka. Zlasti
je nevarno za pozebo drevja, kadar
po velikem mrazu nastopi nenadoma
toplo. Še nevarnejše pa je, ako sijejo
topli sončni žarki na poledenelo dre-
vo. Led sliči zažigalnemu steklu, če
na sonce obseva. Prepreglo tujanje
ledu in prehitro segrevanje drevesa
povzroči pozebo, da poka lub in v
mnogih primerih tudi les. Kakor je
za zdraveje ozbelega človeka nevarno,
če bi ga prenesli iz mraza na toplo,
je ravno to tudi pri drevesu, če
toplo sonce sije na zmrzlo in z ledom
obdano drevo, ki je tudi živa stvar.
Na pozebi trpijo drevesa najčešče v
meseceh januar, februar in marec,
ko je pogostejše prebrat v toplini.

Odvrtačna sredstva proti pozebi
so:

1. Saditi proti mrazu odporna sad-
na drevca.

2. V maju in pozneje poleti ne
gnojiti z gnojili, ki vsebujejo dušik.

3. Beljenje debel in debelejših vej
v krošnjah. Zaradi bojše soričnosti
dodajamo apnenemu beležu nekoliko
krvi. Bela barva namreč odbija sonč-
ne žarke, zaradi česar se zled po-
casneje taja. Nanjuspejše je belje-
nje dreves v januarju in februarju,
ko je najnevarnejše za pozebo, za-
kaj jesensko beljenje do tega časa od-
pada. Belenje ima to dobro, da tudi
odpade raz dreves odmrila stara skorja,
mah in lišaji, kjer imajo skrivni
lišči razni sadni škodljivci ter da
drevo zadobi gladek lub. Napačno pa
je mnenje, da z beljenjem uničimo
sadne škodljivce. To dosežemo, ako
drevesa temeljito poskropimo s 5-6%
arborinom pred brstenjem proti pom-
ladi.

Ako pa je nesreča že tu, da je
drevo pozebo, treba, čim to zapazi-
mo, ozebiti in raznokane dele zama-
zati in obvezati. V to svrhu napra-
vimo mažo iz dveh delov kravjeka,
enega dela apna, enega dela lesnega
penela in eno osmino dela peska. S to
debro pregrneto mešanico obdamo
tane in da ne odpade, povijemo še
s kosom eunie. Pokazalo se je, da ta
naiceneša maža usodnejše pospešuje
odzdravljenje in zarivanje ran, kar
ker cepilna smola. Tako zdravimo tu-
di rane, ki jih zajec naredi.

Janina je komaj dihnila:

Ali si naročnica kakšne javne knjižnice?

Da? Bodi torej tako ljubezniva in potrpežljiva in preberi spodnje vrstice. Napisala sem jih za vse naročnice javnih knjižnic...

Najlepše je, če si človek knjigo, ki bi jo rad bral, lahko kupi in postane njegova. Ne samo njegova last, temveč tudi del njegovega življenja...

Niž manj prijetno ni kupovanje knjige 'na slepo srečo'. Kako prijetno je brkljati v trgovini s knjigami po knjižni policji...

Izposojevalci knjig iz javnih knjižnic si takšnega razkošja po navadi ne morejo privoščiti. Marsikateri izmed njih, obremenjen s preživno domišljijo...

Povpraševanje po knjigah je posebno zdaj pozimi izredno veliko, zato imajo uslužbenke in uslužbenci javnih knjižnic dela čez glavo.

Knjižnica sama je že izposojevalnica knjig, zato res ni potrebno, da jih naročnik sam še dalje posoja. Morda to ne velja za bližnje sorodnike v družini...

Pogosto slišim, kako kakšna izposojevalka žalostno vzdihne: 'Te knjige pa nikoli nimate!' In po navadi uslužbenka molči, čeprav bi najrajši odgovorila: 'Seveda, ker je stranke ne vračajo, temveč dalje posojajo.'

Tudi to je senčna stran izposojevanja iz rok v roke. In kako krivično je to! Tisti, ki bi rad knjigo plačal in tako podprl knjižnico...

Ne bodite preveč ljubosumni, če je izposojevalka tik pred vami dobila knjigo, ki ste si jo tako zelo želeli. Ne bodite nejevoljni, če morate nekoliko počakati...

min, da plačamo zamudnino, storimo nekaj podobnega, kakor če pustimo, da nam načet zob zgnije...

In brez zamere! Tudi sama nimam zmerom čiste vesti: že večkrat sem dobila opomin in plačala zamudnino...

Saska

NAS NAGRADNI NATEČAJ

Količek za praktične gospodinje Za vsak prispevek, objavljen v tej rubriki, plačamo 10 lir

Ponarejeni razjelje brez iaje

Vzemi 30 dkg kuhanih makaronov, 20 dkg kuhaneža riža. Driblžno 20 dkg govelega mesa in vse skupaj zmelji. Dodaj seseklanega zelenega peteršilja, česna in popra in osoli. Nato pomaži pekačo z maslačo...

Hlebčki iz krompirjevega testa

Potrebujete 7,5 dkg kuhanege nastrganega krompirja, 5 dkg presnega ali kuhanege masla, 6 dkg sladkorja, 20 dkg moke pečilni prašek...

Rižev zavitek

Skuhaj na mlečnem nadomestku. Še bolje pa na samem mleku, 30 dkg riža. Naredi testo iz 30 dkg moke, po potrebi mleka, ki mu dodaš za pol litre kvasa in soli...

N. B., Zg. Siska

Prosenc drobtine

Pomagajmo si! Iz phanega prosa si pripravimo okusne drobtine, plačamo 10 lir. Zmesek lahko dvignete takoj po objavi v naši upravi...

M. S., Ljubljana

Za vsak prispevek, objavljen v 'Količku za praktične gospodinje', plačamo 10 lir. Zmesek lahko dvignete takoj po objavi v naši upravi.

3 dni prihaja, 3 dni traja in čez 3 dni izgine

Vsako, kozar se luteva prehlad, čaka tri dni, da se v resnici zbolí. Pojavi se v glavobolom, nerazpoloženem do dela, iz izgubo teka; bolnik potegne vsak čas iz žepa robec, kiha na vse prelege...

Kadar se prehlad ne pojavi z znanimi znaki, se bo zanesljivo zadržal v notranjosti organizma. Prehlad, ki ga ne zdravimo, utegne imeti za posledico vrsto nevarnih obolenj. Učra pot bronhialnemu katarju, revmatizmu in drugim boleznim. Prehlad je temelj različnih bolezni.

Kadar se prehlad ne pojavi z znanimi znaki, se bo zanesljivo zadržal v notranjosti organizma. Prehlad, ki ga ne zdravimo, utegne imeti za posledico vrsto nevarnih obolenj. Učra pot bronhialnemu katarju, revmatizmu in drugim boleznim.

Zavijte se v vlažno toplo riho in pokrijte se s toplimi odejami. Črna dalje boste vzdržali takšen ovitek, tem boljše bo za vas. K nogam denite ogrevalce z vročo vodo ali kakšen drug vroč predmet. Paziti pa morate, da vas ne zobe, ker bi s tem zdravju bolj škodovali kakor koristili.

(T) Je mouch so risani izrečno za 'Družinski tednik' in niso bili še objavljeni. Staro vlneno obleko lahko prenovite s temnejšim blagom, iz katerega nardite prvi del bluze in veliko petljo ob pasu.

TRDA ALI MEHKVA VODA?

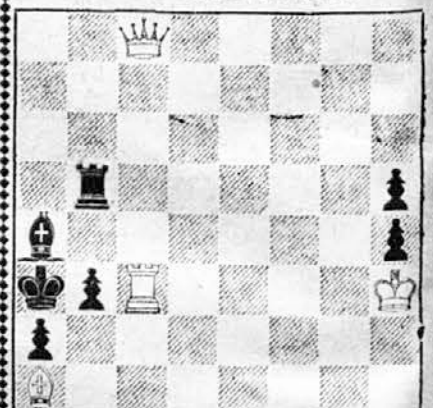
Milo je postalo v današnjih dneh zelo dragoceno, da moramo z njim kar najbolj varčevati. Gospodinje že dolgo vedo, da ga vsaj nekaj prihranijo, če perejo perilo v mehki vodi.

Kadar zdravite prehlad, se morate ravnanju po posebni dieti. Z jedilnika izrijate meso in vse tekočine, razen čaja. Jejite veliko presnega sadja in zelenjave. Dobro je, če uredite pre-

DARMOL najboljšo odvajalno sredstvo. Image of a man in a suit. Text describing the benefits of DARMOL as a laxative.

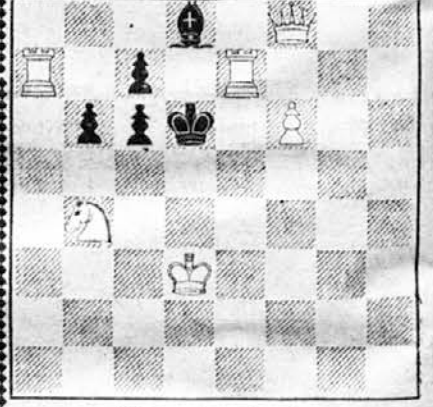
ŠAH

Urejuje A. Preinfalk Problem št. 225 Sestavil W. A. Shinkman

Mat v 3 potezah.

Problem št. 226 Sestavil E. Buck

Mat v 2 potezah.

Mlad, a dovršen tehnik DAMSKI GAMBIT

Schmal-K. Junge Oeynhausen Vj. 1942. 1. d4, d5, 2. e4, e6, 3. Sc3, e6, 4. e4. Črni si je hotel privoščiti kmeta, beli pa to izkoristi in odpre središče...

Črna strategija zasluzi vse priznanje. Jasno spoznamo, da je tudi Junge v vrsti onih modernih mladih mojstrov, ki se odlikujejo, kot n. pr. Fine, Flohr, Reshevsky, Elisases, z dognano strategijo in dovršeno tehniko.

Dobre četrte ure. Vodi dodamo milnega praška in ostanke mila. Ko je perilo kuhano, ga ohladimo in splaknemo do čista...

Porabni nasveti. Toplota in vlaga sta največja sovražnika pohištva. Nikdar ga ne smete postavljati k peči, še manj pa smete na nepopravno mizo postaviti odkrito posodo vrele vode.